

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl po provedeném hlavním líčení dne 20. dubna 2017 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Radomíra Koudely a přísedících Mgr. Milana Lukeše a Ivo Vaicenbachera

t a k t o :

Obžalovaní

Ing. V. M.,

nar. xxxx, trvale bytem Xxxx, v současné době bytem xxxx,

Ing. A. T.,

nar. xxxx, xxxx, bytem xxxx,

Ing. E. Z. M.,

roz. Š., nar. xxxx, bytem Xxxx,

PAMCO INT. a.s.,

IČO: 261 79 385, se sídlem Praha 4, Na Strži 28/241,

AVIASPECTECH, s.r.o.,

IČO: 022 09 829, se sídlem Praha 5, Kořenského 1055/1,

u z n á v a j í s e v i n n ý m i ,

že

Ing. V. M. jako xxxx společnosti PAMCO INT. a.s., IČO: 26179385, se sídlem Praha 4, Na Strži 28/241 a Ing. A. T. jako xxxx AVIASPECTECH, s.r.o., IČO: 02209829, se sídlem Praha 5, Kořenského č.1055/1, tedy jako xxxx za uvedené obchodní společnosti, disponující povolením k provádění zahraničního obchodu s vojenským materiálem a podrobně znalí povinností z takového obchodu vyplývajících, uzavřeli v Praze, v přesně nezjištěné době pravděpodobně v měsíci dubnu 2014, kupní smlouvu č. 05/POD/2014 mezi prodávajícím AVIASPECTECH, s.r.o. a kupujícím PAMCO INT. a.s., jejímž předmětem byla dodávka elektronických náhradních dílů pro pozemní bojová vozidla, které jsou vojenským materiálem ve smyslu § 5 zák. č. 38/1994 Sb. a položky SVMe 5 písm. b) přílohy č. 1 Vyhl. č. 210/2012 Sb., přičemž Ing. E. Z. M. jako xxxx divize obchodu s neleteckým materiálem obchodní společnosti PAMCO INT. a.s. ze své pozice dojednávala celý průběh uvedené obchodní transakce včetně přípravy a náležitostí smlouvy a způsobu platby a v součinnosti s Ing. M. zajišťovala komunikaci s Ing. T., kdy společnost PAMCO INT. a.s. dne 22. 7. 2014 uhradila společnosti AVIASPECTECH, s.r.o. na základě takto uzavřené kupní smlouvy zálohovou fakturu č. 2013/CZ06 na částku 123 208,38 USD (včetně DPH 21 %), a podle uzavřeného kontraktu následně uskutečnili bez licence udělené Ministerstvem průmyslu a obchodu ve smyslu § 14 zákona č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, obchodní transakci s dodavatelem poptávaných dílů, ukrajinskou obchodní společností Ukrspecexport se sídlem Kyjev, Dektjarivska č. 36, přičemž Ing. A. T. po dohodě s E. Z. M. a Ing. V.M. sice objednal požadované zboží u ukrajinského dodavatele, avšak současně vyvíjel snahy ke zlegalizování obchodu z Ukrajiny opatřením fiktivních smluv mezi společnostmi ELIPLAZA TRADING LTD (z Kypru) a AVIASPECTECH, s.r.o. a mezi TETRAKOM-2 LTD (z Bulharska) a ELIPLAZA TRADING LTD (z Kypru), které byly podkladem pro vydání mezinárodního importního certifikátu č. 135/2014 pro dovozce AVIASPECTECH, s.r.o. a konečného uživatele PAMCO INT. a.s., jejichž smyslem mělo být deklarování provedeného obchodu s vojenským materiálem v rámci zemí EU, které nepodléhá rozhodnutí o udělení licence. Obchod poté Ing. A. T. s E. Z. M. a Ing. V.M. dokončili dne 22. 8. 2014, kdy bylo objednané zboží v celkové hodnotě nejméně 246 000 USD konspirativním způsobem, jako součást oficiální licencované zakázky, dopraveno z Ukrajiny do České republiky cílovému odběrateli společnosti PAMCO INT. a.s., do skladu v areálu společnosti Aircraft Industries a.s. na adrese Kunovice, Na Záhonech č. 1177, kde bylo zajištěno Celním úřadem pro Zlínský kraj, přičemž Ing. A. T., Ing. E. Z. M., Ing. V. M., PAMCO INT. a.s. a AVIASPECTECH, s.r.o. jako osoby, které společně zajistily a uskutečnily protiprávní vstup zboží uvedeného shora na území Společenství ve smyslu čl. 202 Nařízení Rady (EHS) č. 2913/1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, a které tento dovoz zboží z Ukrajiny zatajily před celními orgány České republiky, současně nezajistili a neučinili žádné úkony ke splnění povinností společností PAMCO INT. a.s. a AVIASPECTECH, s.r.o. dle čl. 36a uvedeného nařízení spočívající v podání celního prohlášení před vstupem zboží na celní území Společenství, a v konečném důsledku tak nepříznáním dovozu shora uvedeného zboží v celkové hodnotě nejméně 246 000 USD zapříčinili neodvedení dovozního cla v celkové výši 104 518 Kč, ke škodě České republiky, zastoupené Celním úřadem pro Zlínský kraj,

t e d y

- Ing. V. M., Ing. A. T. a Ing. E. Z. M. společným jednáním bez licence provedli zahraniční obchod s vojenským materiálem,
- Ing. V. M., Ing. A. T., Ing. E. Z. M., PAMCO INT. a.s. a AVIASPECTECH, s. r. o. společným jednáním ve větším rozsahu zkrátily clo,

č í m ž s p á c h a l i

Ing. V. M., Ing. A. T. a Ing. E. Z. M. zločin provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence podle § 265 odst. 1 trestního zákoníku, formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

Ing. V. M., Ing. A. T., Ing. E. Z. M., PAMCO INT. a.s. a AVIASPECTECH, s. r. o. přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku, formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku,

Z a t o s e o d s u z u j í

Ing. V. M., Ing. A. T., a Ing. E. Z. M.,

Podle § 265 odst. 1 trestního zákoníku, § 43 odst. 1 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody **v trvání 1 (jeden) rok a 6 (šest) měsíců**, jehož výkon se podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 2 (dvou) let a 6 (šesti) měsíců.

Ing. V. M. a Ing. A. T.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku k trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu funkce statutárního orgánu v obchodních společnostech
na dobu **2 (dva) roky a 6 (šest) měsíců**.

Podle § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 150 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 2.000 Kč, tedy k peněžitému trestu ve výměře 300.000 Kč.

Podle § 69 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovaným stanoví pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, náhradní trest odnětí svobody v trvání 150 dnů.

PAMCO INT. a.s., a AVIASPECTECH, s.r.o.,

Podle § 18 odst. 1, 2 zákona č. 418/2011 Sb. k peněžitému trestu ve výměře 150 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 2.000 Kč, tedy k peněžitému trestu ve výměře 300.000 Kč.

Podle § 71 odst. 1 trestního zákoníku k propadnutí náhradní hodnoty financí na účtech

- a) 122 792 USD na účtu číslo xxxx, vedeném v USD u Komerční banky, a.s., Na Příkopě 33/969, Praha 1, jehož majitelem je společnost PAMCO INT. a.s., IČO 261 79 385, se sídlem Na Strži 28/241, Praha 4,
- b) 80 857 USD na účtu číslo xxxx, vedeném v USD u Československé obchodní banky, a.s., Radlická 333/150, Praha 5, jehož majitelem je společnost AVIASPECTECH, s.r.o., IČO 022 09 829, se sídlem Kořenského 1055/1, Praha 5 – Smíchov,
- c) 1 068 600 CZK na účtu číslo xxxx, vedeném v CZK u Československé obchodní banky, a.s., Radlická 333/150, Praha 5, jehož majitelem je společnost AVIASPECTECH, s.r.o., IČO 022 09 829, se sídlem Kořenského 1055/1, Praha 5 – Smíchov.

Podle § 101 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku se zabírají věci, a to náhradní díly, které byly zajištěny Celním úřadem pro Zlínský kraj – nyní jsou uskladněny u Policie ČR, Krajského ředitelství policie Zlínského kraje:

Seznam zboží

<i>poř.č. značka a druh zboží</i>	<i>množství</i>
1. el. součástka, transformátor, TH-47/220-400,TA4-220	4 ks
2. el. součástka, transformátor, TH-40/220-400	2 ks
3. el. součástka, CA5 436.025	3 ks
4. el. součástka, transformátor, TH9-40/220-400	2 ks
5. el. součástka, transformátor, D1	2 ks
6. SP5-37B-75B	2 ks
7. el. součástka, UT1	6 ks
8. BE5.060.521	3 ks
9. DTE-1	2 ks
10. součástka, DID-05U	3 ks
11.D14 B	1 ks
12. relé RPV 2/7	20 ks
13. el. součástky, RG 07, 7,73, 04.72	5 ks
14. el. součástka, transformátor, TA2-220-400	1 ks
15. el. součástka, GS4.756.003	1 ks
16. el. součástka, transformátor, D26	1 ks
17. el. součástka, diody / tranzistor 1 T3 08B r	108 ks
18. el. součástka, GS3.669.221	12 ks
19. el. součástka, DID-05U	3 ks
20. součástka, D0-9, IL4-1,1L4-2,D1-M	21 ks
21. součástka 11-14	32 ks
22. el. součástka, B-800-0,8	10 ks
23.el. součástka, SNL 5A	8 ks
24. el. součástka, TKD203DL	4 ks
25. el. součástka, transformátor, D37	2 ks

26. el. součástka, transformátor, TH-51/220-400	2 ks
27. el. součástka, transformátor, TH-41/220-400	2 ks
28. el. součástka, transformátor, TH-46/220-400	4 ks
29. el. součástka, transformátor, D17	2 ks
30. el. součástka, transformátor, D25	2 ks
31. součástka, GS4.756.003	2 ks
32. el. součástka, transformátor, D14	2 ks
33. el. součástka, kabel 2/3/4	1 ks
34. el. součástka, D2H,D3H,D33	34 ks
35. el. součástka, D215A	18 ks
36. el. součástka, cívka	15 ks
37. el. součástky, rezistor a 80M16	16 ks
38. el. součástka, transformátor, TH5-220-400	2 ks
39. el. součástka, transformátor, D34	2 ks
40. el. součástka, transformátor, 0576	10 ks
41. el. součástka, transformátor, RGO8	2 ks
42. el. součástka, transformátor, TA310-220-400	2 ks
43. el. součástka, transformátor, TH63-220-400	2 ks
44. el. součástka, PT260-06	4 ks
45. el. součástka, PT260-02	4 ks
46. el. součástka, PT260-01	2 ks
47. el. součástka, transformátor, TH56-220-400	2 ks
48. el. součástka, transformátor, TH33-220-400	4 ks
49. el. součástka, transformátor, D26	2 ks
50. el. součástka, transformátor, TH53-220-400	1 ks
51. el. součástka, transformátor, TH53-220-400	1 ks
52. el. součástka, transformátor, TH58-220-400	2 ks
53. plechová skříňka 2x, uvnitř součástka U2GM1	21 ks
54. součástka BD4.830 011	12 ks
55. dřevěná bedna 2x, uvnitř součástka LN14	20 ks
56. součástka DAT-1000-8	2 ks

Oproti tomu

se podle § 226 písm. b) trestního řádu obžalovaní **z p r o š ť u j í** obžaloby státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně ze dne 16. 3. 2016, č. j. 3 KZV 18/2015-351, pro skutek že

Ing. A. T., který dne 9. 7. 2014 vystavil či nechal vystavit zálohovou fakturu č. 2013/CZ06 na částku 123 208,38 USD (včetně DPH 21 %), **a** stejně tak **společnost AVIASPECTECH, s.r.o.**, jejímž jménem byla dne 9. 7. 2014 vystavena zálohová faktura č. 2013/CZ06 na částku

123 208,38 USD (včetně DPH 21 %), a to na základě kupní smlouvy č. 05/POD/2014 mezi prodávajícím AVIASPECTECH, s.r.o. a kupujícím PAMCO INT. a.s., jejímž předmětem byla dodávka elektronických náhradních dílů pro pozemní bojová vozidla, nesplnili svou povinnost vyplývající z § 108 odst. 1 bod i) a § 101 odst. 7 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, a ve lhůtě do 25. 8. 2014 nepodali daňové přiznání k DPH a daň ve výši 21.383,27 USD, tedy 436 026,31 Kč (dle kurzu ČNB ke dni provedení úhrady, tj. k 23. 7. 2014), která byla na vystavené zálohové faktuře vyčíslena, neuhradili, ačkoli fakturovaná částka byla společností PAMCO INT. a.s. společností AVIASPECTECH, s.r.o. dne 23. 7. 2014 uhrazena, čímž České republice, zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu způsobili škodu právě ve výši 436 026,31 Kč,

t e d y

Ing. A. T. a AVIASPECTECH, s.r.o. ve větším rozsahu měli zkrátit clo a daň a spáchat takový čin ve značném rozsahu,

č í m ž m ě l i s p á c h a t

Ing. A. T. a AVIASPECTECH, s.r.o.

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 2 písm. c) trestního zákoníku,

neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

O d ů v o d n ě n í :

Důkazy provedenými v průběhu hlavního líčení, a to především listinnými důkazy, které budou níže uvedeny, jejich vzájemnými souvislostmi a časovou návazností těchto důkazů, částečně svědeckými důkazy, byly prokázány dějové skutečnosti, které jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku.

Soud konstatuje, že ve věci je daný rozsudek druhým rozsudkem nalézacího soudu, když prvotní rozsudek Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně ze dne 19. 10. 2016, č. j. 61 T 2/2016-2167, kterými byli obžalovaní Ing. V. M., Ing. A. T., Ing. E. Z. M. a právnické osoby PAMCO INT. a. s. a AVIASPECTECH, s. r. o. podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštění obžaloby státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně, ze dne 16. 3. 2016, č. j. 3 KZV 18/2015-351, zrušen usnesením Vrchního soudu v Olomouci ze dne 22. 2. 2017, č. j. 3 To 141/2016-2217, podle § 158 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu z podnětu odvolání státní zástupkyně v celém rozsahu a podle § 259 odst. 1 trestního řádu byla vrácena věc soudu I. stupně.

Soud nejprve uvede důkazy, které byly provedeny před rozhodnutím vrchního soudu. Následně uvede pokyny vrchního soudu směřující k doplnění dokazování, poté uvede dané důkazy, které byly na základě těchto pokynů nalézacím soudem provedeny, bude se zabývat důkazními návrhy ze strany obhajoby a důvody, které vedly nalézací soud k zamítnutí, a v souladu s ustanovením § 264 trestního řádu následně bude hodnotit všechny provedené důkazy.

V řízení před usnesením vrchního soudu byly provedeny výsledky obžalovaných, svědků a konstatovány listinné důkazy.

Obžalovaný Ing. V. M. (bývalý xxxx PAMCO INT. a. s.) u hlavního líčení i v přípravném řízení odmítl spáchání trestné činnosti. Obžalovaný v souladu se svojí výpovědí v přípravném řízení uvedl, že ve věci jsou směřovány dva samostatné obchodní případy; jeden se týkal obchodu mezi Ukrspecexport, Pamco a Ministerstvem obrany Egypta, druhý obchodu mezi Pamco a Alžírskem, jehož předmětem byly mj. náhradní díly pro systém KWADRAT (pásmové vozidlo protivzdušné obrany zaměřené na boj s letectvem). Tyto náhradní díly měly být společnosti PAMCO dodány předem nasmlouvanými subdodavateli, k čemuž společnost PAMCO měla vyřízeny dovozní licence, avšak vzhledem k tomu, že veškeré požadované náhradní díly nebyly dodány, oslovila společnost PAMCO všechny potencionální partnery se žádostí o dodání těchto náhradní dílů tak, aby byl splněn závazek vůči alžírskému odběrateli. Od pana T. pak dostali nabídku, že jeho společnost (která má povolení k obchodování s vojenským materiálem) náhradní díly pro Alžírsko dodá, a proto byl uzavřen kontrakt č. 05/POD/2014, přičemž Ing. V. M. předpokládal, že pan T. zboží doveze legálně – podle zákona. Na kontrakt byla zaplacená záloha 123 000 USD, což byla polovina sjednané kupní ceny, do dne podání výpovědi však zboží dodáno nebylo – dle sdělení pana T. se zboží na Ukrajině vyrábí. Pokud se týká obchodního případu se společností Ukrspecexport a Ministerstvem obrany Egypta, ten probíhal na základě řádně vyřízených licencí, přičemž dodávka, která přišla dne 22. 8. 2014 do Kunovic, obsahovala nějaké zboží navíc, které se nedalo identifikovat. Proto společnost PAMCO napsala ukrajinskému dodavateli Ukrspecexport, a touto společností bylo sděleno, ať si PAMCO se zbožím naloží dle vlastní vůle.

Obžalovaný dále u hlavního líčení dodal, že v předcházejícím období docházelo k převzetí zboží od firmy Ukrspecexport přímo na Ukrajině před samotným transportem, kde se vždy zkontroloval stav zboží, počet kusů a další technické náležitosti. V případě, který jest uveden v obžalobě, se však převzetí žádný zástupce firmy nezúčastnil, protože od února do dubna roku 2014 v Kyjevě na Majdanu probíhaly demonstrace, přičemž sklady firmy Ukrspecexport jsou poblíž Majdanu. Zástupcům firmy bylo doporučeno, aby na Ukrajinu s ohledem na bezpečnost nejezdili a proto byla uzavřena s ukrajinskou firmou dohoda o převzetí zboží korespondenčně a následné kontrole až na území České republiky, takže teprve na území České republiky měl být podepsán předávací protokol, vystavena konečná faktura, která by byla zaplacená, a mohlo dojít k proclení zásilky. Samotné zboží bylo převzato za účasti celníků dne 22. 7. 2014 v rámci tranzitního povolení, neboť zboží vstoupilo do České republiky z třetí země a tranzitní zem, v tomto případě Slovenská republika, na hranicích mezi Ukrajinou a Slovenskem vydala tzv. „tranzitku“. Na tranzitní povolení následně přijel kamion

na příslušný celní úřad, což bylo v Uherském Hradišti. Celníci pak musí rozpečetit kamion, spočítat bedny, případně kontrolovat jednotlivé součástky. Po rozpečetění kamionu se převádí tranzitní povolení na tzv. dočasné uskladnění, což jest uskladnění v celním dočasném skladu, který firma PAMCO provozuje. Toto zboží však stále jakoby nebylo na území České republiky, neboť se jedná o celní materiál. Samotná firma však může se zbožím manipulovat, např. otevírat bedny, kontrolovat zboží, ale zboží nesmí vyjmout, případně dát do beden jiné zboží. Na dočasný celní sklad přišlo zboží dne 22. 7. 2014 v 11 hodin dopoledne, což si obžalovaný pamatuje, protože v tuto dobu řešil jinou dodávku zboží od českého subdodavatele a toto převzetí musel přerušit a věnovat se celníkům. Samotné zboží pak leželo ve skladu firmy od 22. 7. do 26. 7. 2014 a po celou tuto dobu pracovníci firmy mohli s bednami manipulovat v rámci podmínek dočasného celního skladu; mohli tedy bedny rozpečetit, prohlédnout si obsah beden, ale nic takového pracovníci neudělali a zjevně tak nepředpokládali, že by v zásilce bylo zboží jiné, než které bylo objednáno. V předcházejících případech bylo zboží vždy řádně a vcelku podrobně kontrolováno, nikoliv jen namátkově, ale kontrolován byl i počet kusů. Pokud by v předcházejících zásilkách bylo více kusů, tak podle názoru obžalovaného by to celníci vždy dohledali. Samotní celníci učinili kontrolu dne 26. 7. 2014, zjistili dodání více zboží, a to i za pomoci pracovníků firmy PAMCO, kteří jim rovněž pomohli odvézt nadbytečné zboží. V žádném případě tak nelze hovořit o nespolupráci s orgány celní správy nebo s policií, protože pracovníci PAMCO dodali těmto orgánům veškeré doklady, které požadovali a poskytli i veškerou součinnost. Obžalovaný posléze odmítl odpovídat na případné otázky.

Obžalovaný Ing. A. T. (bývalý xxxxAVIASPECTECH, s.r.o.) ve své výpovědi u hlavního líčení uváděl skutečnosti shodné se svojí výpovědí z přípravného řízení a jednoznačně odmítl spáchání trestné činnosti. Obžalovaný potvrdil uzavření smlouvy za svoji firmu AVIATECH se společností PAMCO INT., kdy se jednalo o zprostředkovatelskou smlouvu, jejímž předmětem bylo zajištění dodávek zboží od obchodních partnerů obžalovaného Ing. T. z Ukrajiny. Na základě žádosti společnosti PAMCO hledali dodavatele zboží, které mělo být předmětem dodávky do Alžírsko, přičemž jelikož se jednalo o již nE.ráběné náhradní díly, trvalo asi rok či rok a půl než společnost PARALLAX z Ukrajiny (společně s Ukrspecexport obchodní partner společnosti AVIASPECTECH) sdělila, že zboží našla v nějakých skladech v Bulharsku. Obchod s požadovaným zbožím byl zařízen přes tři společnosti – kyperskou a bulharskou společnost (Tetracom 2 a Eliplaza trading), přičemž důvodem, proč byla do obchodu zařazena kyperská společnost, byly dle společnosti PARALLAX daňové záležitosti (kyperská společnost měla platit dvakrát menší daně, tj. 10 procent). Pro uskutečnění tohoto obchodu obdržel od společnosti PAMCO zálohu ve výši 50 %, z čehož si ponechal 10 % jako provizi a zbytek odeslal na účet kyperské společnosti. Kyperská společnost pak vystavila certifikát bulharské společnosti a ta měla zboží dodat společnosti obžalovaného Ing. T., tj. společnosti AVIASPECTECH. Zboží do dne uskutečnění výsledku obžalovaného dodáno nebylo. Pokud se týká přímého obchodu společnosti PAMCO s ukrajinským dodavatelem, o tom obžalovaný v podstatě nic neví, předpokládá, že jiné zboží se do zásilky dostalo omylem, neboť na Ukrajině je velký nepořádek. Obžalovaný považuje za nesmysl, že by sjednal jakýkoli nelegální obchod, neboť na vše měl licenci. Pokud se týká nepřiznání DPH ze zálohové faktury, k tomuto bodu usnesení o zahájení trestního stíhání obžalovaný Ing. T. využil svého práva a nE.povídal, neboť dle jeho vyjádření se jedná o finanční záležitost, kterým ne úplně rozumí a které měla na starost paní účetní.

Obžalovaný Ing. T. u hlavního líčení (č. l. 2059-2061) opět zdůraznil svoji nevinu. Obžalovaný dle své výpovědi s firmou PAMCO spolupracoval několik let; nejprve pomocí firmy, ve které měl společníka, který však sám chtěl firmu ovládnout. Proto obžalovaný založil firmu novou a pokračoval v činnosti spočívající ve zprostředkování, či nákupech vojenského materiálu. Protože se chtěl zúčastnit různých tendrů a nová firma musela mít určitou historii; v této souvislosti obžalovanému radil svědek K.. Při shánění starších součástí byla objevena možnost nákupu v Bulharsku; přitom na součástky nebyla potřeba licence, stačil vývozní certifikát. Obžalovaný se šel poradit na Licenční správu, následně byl certifikát vypsán na kyperskou společnost a posléze tato společnost jej vystavila bulharské společnosti. S ohledem na nadbytečnou dopravu mezi Bulharskem a Kyprem bylo dohodnuto dopravit zboží přímo. V tuto dobu nastal problém s policií, proto obžalovaný věc zkontroloval s představiteli firmy PAMCO a zboží je do doby jeho výsledku deponováno v Bulharsku. Za zboží byla zaplácena 50 % záloha, kterou obžalovaný zaslal na účet kyperské společnosti. Obžalovaný nejprve vystavoval fakturu sám, zaslal ji do firmy PAMCO, kde ji zkontrolovali a originál předal své účetní. Účetní ale zjistila chybu, proto volala do firmy PAMCO a následně byla faktura přepracována podle zákona, aby byla v pořádku. Po přepracování faktury ji účetní následně přinesla na finanční úřad. Po měsíci byl obžalovaný pozván na finanční úřad na vysvětlení, byla učiněna kontrola a sepsán protokol. V době vystavení faktury obžalovaný jako majitel firmy nebyl plátcem DPH a sám rozhodně neměl žádný úmysl zkrátit daň a ve všem se spoléhal na účetní, která dané záležitosti kontroluje, takže se spoléhal na svědkyni D. H.. Ke společnosti Ukrspecexport se sídlem v Kyjevě svědek uvedl, že tuto společnost zná a sám se zúčastňuje zprostředkování, případně určité formy pomoci při prodeji zboží z této společnosti za určitou provizi okolo 4 %. Co se týče dodaného zboží, které jest uvedeno v bodě 1. obžaloby, pak obžalovaného požádal svědek K., aby zjistil, zda zboží bylo řádně dopraveno a zda bude převzato. V tuto dobu obžalovaný jednal s panem M. a ředitelem firmy PAMCO; se spoluobžalovanými o této věci nejednal. Sám obžalovaný dodávku, resp. její přívoz, jen kontroloval, takže zkontroloval jen, že zboží bylo doručeno, nikoliv jaké zboží bylo doručeno a obsah beden nekontroloval. Následně bylo zjištěno dodání více zboží a obžalovaný požádal o pomoc svědka K., ale výsledkem bylo jen, že představitelé firmy Ukrspecexport z Ukrajiny dali tzv. od celé záležitosti „ruce pryč“. Obžalovaný neví, jaké zboží mělo být v dodávce, takže ani neví, k čemu mělo být použito. V této obchodní věci obžalovaný zprostředkoval obchod mezi firmou PAMCO a Ukrspecexport, za což měl obdržet provizi 4 %. Samotné obchody se zbrojním materiálem trvají i několik let a podle obžalovaného se vesměs jedná o dlouhodobé záležitosti.

Obžalovaná Ing. E. Z. M. (vedoucí referentka divize obchodu s neleteckým materiálem v obchodní společnosti PAMCO INT. a.s.) uváděla u hlavního líčení skutečnosti shodné se svou výpovědí v přípravném řízení. Podle obžalované společnost PAMCO měla uzavřen kontrakt s Ministerstvem národní obrany Alžírsko, přičemž v důsledku stornování části nasmlouvaných položek jedním z dodavatelů společnost PAMCO oslovovala různé dodavatele k nahrazení výpadku. Jelikož dlouholetý obchodní partner pan T. (resp. jeho společnost xxxx) poté přislíbil díly dodat, byla uzavřena kupní smlouva č. 05/POD/2014. Poté, co bylo v zásilce od společnosti Ukrspecexport (určené pro Egypt) zjištěno neobjednané zboží, byla obžalovaná pověřena získáním stanoviska společnosti Ukrspecexport k této

záležitosti, přičemž tato společnost po několika urgencích sdělila, že společnost PAMCO má právo samostatně přijímat jakákoli rozhodnutí ohledně této produkce. Jednalo se o větu, kterou společnost Ukrspecexport doplnila na žádost společnosti PAMCO, avšak bylo tomu tak proto, že společnost PAMCO požadovala jasný postoj společnosti Ukrspecexport k tomu, zda chtějí doručené (avšak neobjednané) zboží zpět či nikoli. Pokud se týká kupní smlouvy s panem T., zboží měla dodat společnost AVIASPECTECH a poté mělo být odesláno alžírské straně v souladu s platnou existující vývozní licencí. Dle obžalované Ing. Z. M. neexistuje žádný důvod, proč by se snažili do ČR dostat zboží nelegálně, neboť – jak již bylo uvedeno – na jeho vývoz byla vydána platná licence.

U hlavního líčení obžalovaná zdůraznila, že v rámci obchodů, kdy zboží mělo být dodáno do Egypta, byl nákup náhradních dílů proveden v rámci České republiky. Nejednalo se tak o zahraniční obchod bez povolení nebo licence, ale jednalo se o tuzemský obchod, v rámci kterého se předpokládá, že subjekty mají povolení k obchodování s vojenským materiálem. V případě nákupu zboží tímto způsobem firma PAMCO přijímá zboží na sklad, nabytí materiálu je vždy řádně dokumentováno a v zákonné lhůtě je hlášeno přijetí materiálu Policii ČR. Zboží bylo nakoupeno za účelem dodání dalšímu zahraničnímu dodavateli a vývozní licence již byla potvrzena. Pokud by společnost chtěla nakoupit zboží mimo Evropskou unii, např. na Ukrajině, musela by požádat o dovozní licenci u Licenční správy Ministerstva průmyslu a obchodu, přičemž Licenční správě je povinna předložit řadu dokladů, a to především platný notifikovaný kontrakt s konečným uživatelem a certifikát konečného uživatele, případně podepsanou kupní smlouvu a poté musí obdržet dovozní licenci. Jelikož zboží bylo nakoupeno v rámci Evropské unie, resp. České republiky, firma PAMCO se nemusela o nic starat, zajišťovat dovozní licenci apod. Firma se nepodílela na nelegálním dovozu. V případě dodávek od firmy Ukrspecexport, byť přes další firmy, společnost PAMCO si přebírala zboží na Ukrajině, s ohledem na politickou situaci však tato praxe nebyla možná. Kamion z Ukrajiny se zbožím přijel do Kunovic 22. 8. 2014 a v celním skladě společnosti se čekalo 4 dny, až se dostaví celníci. V tuto dobu se zásilky nikdo nedotkl, plomby byly neporušeny a teprve při otevření a kontrole se zjistilo, že mezi zbožím je nějaká drobná elektrotechnika, která nebyla součástí řádné dodávky. Zboží bylo celní správou zabaveno a společnost PAMCO byla vyzvána, aby podala v této záležitosti vysvětlení. Obžalovaná byla požádána od vedení firmy, aby zjistila, jakým způsobem se neobjednané zboží v zásilce objevilo. Obžalovaná oslovila firmu Ukrspecexport, která jen obecně uvedla zaslání specifikovaného zboží a přes urgence se k dodání nežadovaného zboží nejdřívila. V rámci dodání zboží, které bylo dodáno prostřednictvím firmy spoluobžalovaného T., se spoluobžalovaný T. obrátil na firmu PAMCO se žádostí o sdělení postupu při žádání o licenci nebo importního certifikátu a ukázkou formuláře. V tomto směru poskytla spoluobžalovanému firma PAMCO součinnost, ale s Licenční správou již firma obžalovaného T. komunikovala sama. Pokud se týká plateb, společnost PAMCO v rámci zálohové faktury zaplatila firmě AVIASPECTECH 50 % ceny s tím, že zbytek bude dodán po dodání zboží z Bulharska do České republiky. Dodání však doposud nebylo realizováno, takže transakce v hodnotě 240 tis. dolarů nebyla ukončena. Společnost PAMCO zálohu společnosti AVIASPECTECH reálně zaplatila a bylo fakturováno plnění i s DPH a platba proběhla včetně platby DPH. Společnost PAMCO následně pravděpodobně uplatnila úhradu DPH v daňovém přiznání, ale obžalovaná tyto skutečnosti jen předpokládá, protože ve společnosti neměla na starosti účetnictví nebo odvody DPH a zastávala funkci vedoucího obchodního referenta. Tyto skutečnosti by mohla

zodpovědět xxxx Ing. Š. D.. Obžalovaná uvedla, že spolupráce s obžalovaným T. je dlouhodobá a smlouva s ním uzavřená je obecného charakteru. Spoluobžalovaný vesměs zajišťuje obchody s ukrajinskou stranou, částečně je dozoruje a z obchodů dostává sjednanou provizi. Pokud se týká firmy AVIATECH, původně společnost PAMCO obchodovala s firmou AVIATECH obžalovaného T. a firma AVIACPESTECH byla firma nová. Spoluobžalovaný T. však doložil výpis obchodního rejstříku, takže bylo zřejmé, že se jedná o českou firmu a rovněž doložil povolení s vojenským materiálem od Licenční správy Ministerstva průmyslu a obchodu. Obžalovaná zdůraznila, že neví, zda v rámci obchodů s Alžírskem byly uzavírány další smlouvy; pokud se týká zboží pro egyptský kontrakt, pak při dodání zboží nebyla, ale u předání byl spoluobžalovaný Ing. M. a další kolegyně. Jaká byla celková hodnota tohoto zboží pro egyptský trh, neví, ale zadržené zboží, tedy zboží, které nebylo objednáno, bylo přibližně v hodnotě poloviny dodávky. Hodnota celého kontraktu byla za 240 tis. dolarů. Obžalovaná zdůraznila, že firma nakupuje zboží pro další dodávky a nenakupuje zboží na sklad. Samotná firma neměla nikdy jakýkoliv problém v rámci licenčního řízení, případně platby daní nebo DPH.

Obžalovaná u hlavního líčení konaného dne 19. 10. 2016 pak k dotazu soudu (č. l. 2141) uvedla, že emailová korespondence mezi firmou PAMCO INT. a s. a společností UKRSPECEXPOT poté, co bylo dodáno zboží, které bylo nežadáno (a které je předmětem obžaloby), byla vcelku rozsáhlá, neboť společnost byla celním úřadem dotazována na dané zboží a bylo žádáno, aby se k určitému datu k celé události vyjádřila. Obžalovaná proto dostala za úkol, aby se dotázala ukrajinské strany, zda ví o dodání zboží, které nebylo vyžádáno a jakým způsobem s tímto zbožím naložit. Odpověď příp. vyjádření, jakým způsobem s tímto zbožím naložit požadovali pracovníci celního úřadu, kteří uváděli, aby v prohlášení ukrajinské strany bylo příp. vyjádření, že zboží nechtějí zaslat zpět a ponechají ho k dispozici v ČR k případnému zlikvidování, které provede celní úřad. Obžalovaná se několikrát dotazovala společnosti UKRSPECEXPOT, zda se k této situaci může vyjádřit, ale jelikož jejich odpověď neobsahovala, jak se zbožím naložit, tyto dotazy opakovala. V poslední odpovědi se nakonec objevila věta, že souhlasí, aby se zbožím bylo v ČR jakkoliv naloženo. Podle obžalované tato věta pravděpodobně nebyla autentickou součástí původně napsaného dopisu a tuto skutečnost sdělila i svým spolupracovníkům. Podle jejího názoru tato věta byla přiřčena k původnímu dopisu, ale sama obžalovaná tuto skutečnost nemohla nijak ovlivnit. Podle jejího názoru se jedná o dodatek k původnímu konceptu dopisu, a jakým způsobem se dodatek v korespondenci ocitl, svědkyně neví. V této souvislosti soud upozorňuje, že výpověď svědka V. B. K. byla uskutečněna před zahájením trestního stíhání obžalovaných, tedy před doručením usnesení o zahájení trestního stíhání a je procesně zcela nepoužitelná. Soud tuto výpověď v odůvodnění rozsudku uvádí jen z důvodu dokreslení situace, ale v žádném případě s ní nečiní žádné důkazní závěry. Výpověď obžalované ve směru tzv. dodatku v emailové korespondenci z tohoto důvodu není žádným důkazem zpochybněna. Obžalovaná dále uvedla, že od ukrajinské strany dostali seznam zboží, které má obsahovat zásilka doručená v červenci 2014, a v seznamu byly uvedeny věci, které byly předmětem smlouvy (4 nebo 5 egyptských kontraktů) a v seznamu se nenacházel žádný seznam zboží, které by mělo být zasláno navíc a které bylo objeveno celním úřadem. K výpovědi obžalované byl rovněž dotázán obžalovaný Ing. A. T., který uvedl, že žádný seznam zboží, které bylo české straně dodáno a kde jsou uvedeny i věci, které byly dodány mimo oficiální objednávku, neobdržel.

Svědka J. F. (č. l. 2061-2062), který je xxxxx společnosti AVIASPECTECH, ve své výpovědi uvedl, že xxxxx je od 30. 3. 2015, přičemž v předcházející době pracoval u Policie ČR (do roku 2010), a to u speciálního útvaru ÚOOZ, který měl mj. na starosti povolování zahraničních obchodů s vojenským materiálem a tzv. prověrky těchto společností. Od policie odešel z důvodu věkového limitu. Nabídku na xxxx dostal od svého kamaráda, neboť předcházející xxxx ve společnosti údajně firmě škodil a obžalovaný Ing. T. potřeboval xxxxe, který by měl oprávnění od Národního bezpečnostního úřadu na obchodování s vojenským materiálem, což obžalovaný Ing. T. nemá. Podle svědka Ing. T. má výrazné obavy ze sledování určitými osobami, a to i včetně policie, takže nejprve si myslel, že svědek byl na něj nasazen od policie. Posléze se tato situace vyřešila. Podle názoru svědka je v daném oboru silné konkurenční prostředí a od konkurence je snaha firmu jakýmkoliv způsobem zlikvidovat. Sám svědek si myslí, že zboží, které bylo v zásilce mimo objednané věci, bylo do zásilky vloženo záměrně za účelem likvidace firmy, neboť firma AVIASPECTECH je pro určité firmy nepřijemnou konkurencí v tendrech, přičemž celkově oblast zbrojírenství je oblast vcelku lukrativní. Pokud se týče údajného obcházení daňových povinností DPH, svědek zdůraznil, že firma byla podrobena vícekrát šetření Finančního úřadu Praha 5, jednání se svědek osobně zúčastnil, a to i v některých případech za účasti účetní D. H.. Ve všech případech nebyly zjištěny žádné pochybnosti a doposud společnost nedostala vyrozumění o výsledcích šetření. Na straně druhé nedostala ani žádný příkaz k nějaké úhradě finančních částek. Svědek současně uvedl, že v rámci přípravného řízení nedal svolení účetní společnosti D. H. vypovídat ve věci firmy, stejně jako v přípravném řízení nE.povídal svědek sám, ale u hlavního líčení účetní D. H. může vypovídat. Podle svědka samotné zaslání nE.žádaného zboží, pokud nebyla něčí nedbalost, tak se jednalo o špatný úmysl. Svědka poněkud zarazí neúčast zaměstnance firmy PAMCO na Ukrajině při nakládání materiálu, na straně druhé v době rozhodné na Ukrajině byla válečná situace, takže je tato neúčast vcelku logická. Pokud se týká svědka K., se svědkem se svědek F. nikdy nesešel, ani s ním nejednal a o této osobě ví od obžalovaného Ing. T. v rámci obchodních aktivit při obchodních nabídkách, vyřizování obchodních smluv apod.

Svědkyně D. H. (č. l. 2111-2112) ve své výpovědi uvedla, že pro společnost AVIATECH a následně pro společnost AVIASPECTECH dělala a dělá xxxx, v rámci kteréžto činnosti zpracovává účetní doklady. Faktury pro společnost AVIATECH vystavoval obžalovaný Ing. T. a po založení firmy AVIASPECTECH faktury nadále vystavoval. Při vystavení faktury pro firmu PAMCO však ze strany obžalovaného došlo k omylu, protože fakturu vystavil včetně DPH, ačkoliv společnost AVIASPECTECH nebyla plátcem DPH. Po tomto zjištění svědkyně neprodleně informovala firmu PAMCO, a to paní F. a sdělila jí problém s fakturou, kterou označila za fakturu informativní. Paní F. pak navrhla věc řešit v rámci závěrečné faktury, neboť špatně vystavená faktura byla jen 50% zálohová faktura, kdy v rámci závěrečného zúčtování dojde k výměně špatně vystavené faktury a k nápravě v účetnictví. Samotná faktura, která byla vystavena do účetnictví, však nebyla vytisknuta a finančnímu úřadu byla dodána v říjnu nebo listopadu 2015 správná faktura. V rámci šetření byla svědkyně na kontrole na finančním úřadu, kde byl sepsán zápis a následně se již finanční úřad neozval. Po zjištění vadnosti faktury tedy byla vystavena faktura nová, která odpovídala daňovým a

účetním zákonům ČR bez DPH, a to přibližně do 1 měsíce od vystavení faktury původní. I v případě nestornování faktury by podle svědkyně státu nevznikla škoda. Svědkyně současně specifikovala fakturu, kdy se jednalo o fakturu ze dne 9. 7. 2014 na částku 123.208,38 USD, přičemž podle svědkyně faktura byla obžalovaným vystavena vč. DPH, neboť obžalovaný byl zvyklý takto faktury vystavovat v rámci firmy AVIATECH a neuvědomil mi, že firma AVIASPECTECH v době vystavení faktury není plátcem DPH.

Svědčynie Ing. Š. D. (č. l. 2112-2113) uvedla, že od roku 2014 je zaměstnankyní společnosti PAMCO INT. na funkci finanční ředitelka a má tak odpovědnost za ekonomické oddělení, které zpracovává účetní a daňové doklady. Pokud se týká faktury z 9. 7. 2014 na částku 123.208,38 USD, kterou vydal obžalovaný Ing. T. za společnost AVIASPECTECH, jedná se o zálohovou fakturu, takže se jedná o účetní, nikoli daňový doklad. Společnost PAMCO neuplatnila odpočet DPH v rámci svého daňového přiznání, protože neobdrželi řádný daňový doklad k uhrazené faktuře a bez daňového dokladu nemůže společnost uplatnit odpočet. Z jakého důvodu společnost neobdržela od společnosti AVIASPECTECH daňový doklad svědkyně neví. Záloha byla zaplacená podle smlouvy, a to vč. DPH, přičemž celkové plnění by bylo specifikováno až po naplnění smlouvy o dodání zboží. Podle svědkyně na základě předmětné faktury od firmy AVIASPECTECH nemohlo dojít ke zkrácení DPH.

Svěddek kpt. Mgr. O. R. (č. l. 2113) ve své výpovědi uvedl, že je zaměstnancem Celního úřadu pro Zlínský kraj a v současné době, jakožto úřední osoba odvolacího orgánu, rozhoduje v odvolacím řízení o odvolání společnosti PAMCO proti platebnímu výměru o doplatku cla. Odvolací řízení probíhá přibližně 5 měsíců a doposud není rozhodnuto, protože nebyly shromážděny všechny relevantní podklady. V současné době je však řízení již ve fázi, kdy úřad vyhodnocuje shromážděné důkazy a shromažďuje podklady pro odůvodnění svého rozhodnutí. Samotné clo bylo vyměřeno z důvodu dopravy zboží pro společnost PAMCO, které nebylo uvedeno v dokladech a které tak podle těchto dokladů by nebylo celně postiženo. Pokud se týká tvrzení společnosti PAMCO, že zboží bylo zasláno bez jejich vědomí a žádosti, tak v rámci celního řízení u společnosti PAMCO existuje objektivní odpovědnost za zboží a na jejich straně je tak důkazní povinnost prokázat dovoz bez jejího vědomí. Pokud se týká obecně o nakládání zboží, které přicestuje do celního skladu, pak zboží, které je vedeno ve zvláštním režimu, se musí ohlásit po ukončení jeho přepravy celnímu úřadu a oprávněný má možnost si zboží zkontrolovat, zda se jedná o zboží, které bylo řádně odesláno a které má obdržet. Celní úřad má možnost si zboží zkontrolovat. Zda má společnost, která si objednala zboží, právo zkontrolovat zboží i bez účasti pracovníků celního úřadu, svědek nevěděl.

Svěddek npor. Mgr. L. C. (č. l. 2119-2120) uvedl, že je vedoucím celního oddělení územního pracoviště v Uherském Hradišti Celního úřadu pro Zlínský kraj. Svědek nejprve obecně uvedl, že kontroly v rámci dočasného celního skladu buď probíhají v rámci přímé fyzické kontroly zboží, nebo může být provedena jen dokladová kontrola, v rámci které je vycházeno z údajů uvedených v celním prohlášení. Samotné zboží, které bylo doručeno firmě PAMCO, bylo v dočasném skladu již 4 dny před samotnou kontrolou a podle svědka, pokud by z beden, kde zboží bylo uskladněno, část zboží bylo vyňato, pak provedená kontrola by pravděpodobně tuto skutečnost nezjistila. Samotná kontrola proběhla dne 26. 7. 2014 přibližně v době od 8 do 12 hodin dopoledne a společnost, resp. její pracovníci byli po kontrole uvědomeni asi okolo 7. hodiny ránní, přibližně jednu hodinu před kontrolou.

V rámci kontroly bylo zkontrolováno 29 beden a během kontroly bylo nalezeno zboží, které nebylo uvedeno v celním prohlášení a nebylo uvedeno ani na fakturách. Samotné zboží byly elektrosoučástky pro radarové a protiletdecké systémy. Jak zboží bylo zabalené, si již svědek přesně nepamatuje, pravděpodobně v papírech příp. igelitových sáčkách. Zboží bylo uskladněno v různě velkých bednách a vše bylo zapečetěno pouze jednou plombou od slovenského celního úřadu. Bedny byly uzavřeny jinak závěry v rámci klasických olůvek. Pokud by společnost chtěla zboží prohlédnout před celní kontrolou, pak na straně společnosti není oznamovací povinnost. Samotné zboží bylo podle laického pohledu svědka běžnou elektronikou a svědek, který není odborník, tak nemůže určit, zda se jednalo nebo nejednalo o vojenský materiál, příp. zda tyto věci mohly být použity i v rámci nevojenských činností. Svědek označil kontrolu za standardní, která byla provedena na základě žádosti od pracovníků Celního úřadu pro Olomoucký kraj. Podnět zdůvodněn nebyl. V rámci celního řízení běžně bývají prováděny kontroly obdobného zboží, a to přibližně v rámci 1/3 dodávek. V jakém rozsahu přesně kontroly probíhají či probíhaly u společnosti PAMCO, svědek neví, a proto soud svědka požádal o dodání dokladů, ze kterých by tyto skutečnosti mohly být zjištěny. Při kontrole dne 26. 7. 2014 se zástupci firmy PAMCO chovali zcela normálně bez jakékoliv nervozity. Firma po zjištění dodání zboží, které nebylo objednáno, nabídla součinnost a část zboží byla za celní úřad zavezena automobilem ve vlastnictví firmy PAMCO.

Svědék npor. T. S. (č. l. 2115) uvedl, že se zúčastnil předmětné kontroly jako pracovník celního úřadu. Z jeho strany se jednalo o první kontrolu obdobného typu a z jakého důvodu, příp. na základě jakého podnětu byla prováděna, svědek neví. Při příjezdu do dočasného celního skladu byli na místě přítomni zástupci společnosti PAMCO, kteří se chovali zcela normálně. Zda byli dopředu o kontrole informováni, svědek neví. Samotná zásilka byla umístěna v bednách bez pečeti. Jak bylo zboží baleno, příp. specifikace tohoto zboží, si svědek již nepamatuje.

Svědék nprap. F. P. (č. l. 2115-2116) jako pracovník celního úřadu se zúčastnil předmětné kontroly zboží, které obdržela společnost PAMCO. Zboží bylo uloženo v dřevěných bednách, svědek již neví, zda tyto bedny byly zapečetěny. Bylo nalezeno zboží, které nebylo uvedeno v dodacích fakturách. Část zboží, které ve fakturách uvedeno nebylo, bylo odvezeno jednak v automobilu celní správy, jednak v automobilu společnosti PAMCO na celní úřad. Podle svědka se kontroly běžně před samotnou kontrolou hlásí zástupcům společnosti, přičemž zboží, které bylo kontrolováno, bylo v celním skladu již 4 dny před samotnou kontrolou. Pokud část zboží byla z beden, kde byly uskladněny, vyňata, tak tato kontrola by tuto skutečnost nezjistila. V předcházejícím období nebyly nikdy zjištěny žádné pochybení u společností PAMCO. Svědek přesně neví, jak často byla prováděna kontrola u společnosti PAMCO, ale odhaduje četnost těchto kontrol na 1/3 dodaného zboží.

Svědék Ing. R. S. (č. l. 2116) ve své výpovědi uvedl, že pracuje jako vedoucí oddělení vojenského materiálu na Licenční správě Ministerstva průmyslu a obchodu, kde mj. kontrolují plnění ustanovení zákona č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem. Svědek byl dotazován k licenčnímu řízení v rámci obchodu s vojenským materiálem. Uvedl, že v případě dovozu vojenského materiálu z Bulharska přes Kypr do České republiky pak s ohledem na skutečnost členství Bulharska a Kypru v EU od poloviny roku 2012 se vztahuje

na tento dovoz implementované nařízení EU o zjednodušených transferech v rámci EU, co se týče vojenského materiálu. Příjemci z ČR pak stačí jen vydané povolení na konkrétní země, s nimiž má možnost obchodovat v rámci vojenského materiálu. Svědkovi byla předložena licence Ministerstva průmyslu a obchodu, která je založena ve spisu (č. l. 2103-2104) a po prohlédnutí svědek konstatoval možnost vývozu vojenského materiálu v rámci daného povolení, příp. dovozu daného materiálu, neboť dané povolení zahrnuje jak Bulharsko, tak Kypr a další licence již není potřebná. Společnost tak nemusela podávat žádnou žádost, neboť transfer daného materiálu je v zákoně charakterizován jako přesun vojenského materiálu od dodavatele k příjemci, přičemž český subjekt vždy následně provádí vývoz mimo ČR. Pokud se týká firem z Bulharska a Kypru, tak v rámci dovozu do ČR si musí vyřídít vlastní vývozní transferní licenci. Samotné zboží, které bylo zajištěno, je zbožím, se kterým společnost PAMCO běžně obchoduje a po novele toto zboží může být obchodováno bez omezení. Svědek k dotazu posléze se obecně vyjádřil k praktikám v rámci konkurence firem obchodujících s vojenským materiálem, přičemž uvedl, že převážná část firem obchoduje v souladu se zákonem a v rámci řádného obchodního jednání. Při lukrativních zakázkách však dochází i takzvaně k podpásovému jednání.

Svědék Ing. L. M. (č. l. 2117) ve své výpovědi uvedl, že pracuje na Licenční správě Ministerstva průmyslu a obchodu jako referent státní správy na oddělení vojenského materiálu, kde se zabývá licenčním řízením. Pokud se týče společnosti AVIASPECTECH, tento název je mu povědomý, ale nepamatuje si na konkrétní licenční řízení. S obžalovaným Ing. T. se za dobu své pracovní činnosti setkal asi 2x na licenční správě v rámci konzultace, která se pravděpodobně týkala formální stránky podání žádosti, bližší skutečnosti si však nepamatuje. Dané konzultace jsou zcela běžné a poskytují se v rámci součinnosti k řádnému vyplnění formuláře. Bližší skutečnosti týkající se trestního řízení svědek nezná.

Svědčyně H. H. (č. l. 2117) uvedla, že pracuje na Licenční správě, odboru vojenského materiálu, kde zpracovává dokumentaci k licencím. V rámci své pracovní aktivity se setkala se společností AVIASPECTECH v rámci licenčního řízení. Svědkyně neuvédla žádné skutečnosti, které mají vztah k trestnímu řízení.

Svědék V. B. K. (č. l. 698-700), jehož výpověď byla u hlavního líčení se souhlasem procesním stran čtena, ve své výpovědi uvedl, že od prosince 2013 pracuje ve funkci xxxx státní společnosti pro export a import, produkce a služeb vojenského a speciálního určení u UKRSPECEXPORT, přičemž se státním podnikem specializovaná zahraničněobchodní firma UKROBORONEXPORT má uzavřenu řadu komisních smluv na dodávku zboží. Svědkovi byla předložena kopie dopisu, která měla být zaslána české společnosti PAMCO INT. dne 24. 9. 2014 a který byl předložen celním orgánům ČR. V souvislosti s tímto dopisem byl dotázán, zda v originálu dopisu jest zápis „máte právo samostatně přijímat jakékoliv rozhodnutí ohledně této produkce“. Svědek uvedl, že v originále dopisu tato slova uvedena nejsou a neví, kde se v zápise o dopise, který byl předložen celním orgánům ČR, tato slova vzala.

Svědék V. N. M. (č. l. 850-853), jehož výpověď byla u hlavního líčení se souhlasem procesních stran čtena, uvedl, že je vlastníkem firmy TETRAKOM-2, jejímž předmětem je vývoz, dovoz a transfer zbraní. S obžalovaným Ing. T. uzavřel smlouvu prostřednictvím

„ELIPLAZA TRADING“ LTD. Kypr na vývoz elektronických náhradních dílů, přičemž posledním příjemcem měla být firma PAMCO INT. ČR, což je patrné z textu povolení pro transfer č. 012636/16.9.2014. Jak měly být díly využity, svědek neví, ale jednalo se o dodávku standardních dílů, a to kondenzátorů, diod, tranzistorů, transformátorů a dalšího podobného zboží. Svědek s ohledem na uzavření kontaktu s Ing. T. požádal ministerstvo ekonomiky, energetiky a turismu o povolení transferu, které obdržel. Jako zálohu obdržel od Ing. T. částku 7.000 USD. Svědek v Bulharsku (svědek zde žije a má zde sídlo firma) požadované díly nenašel, proto se obrátil na Ukrajinu, kde od jedné firmy dostal příslib poskytnutí dílů. Doposud žádný díl dovezen do ČR nebyl. Svědek nezná představitele firmy PAMCO, ani nehovořil s jejími představiteli a jednal jen s Ing. T. v rámci telefonických hovorů a Skypu, osobně se nepotkali. Pokud se týká emailu ze dne 14. 4. 2014, zda může Ing. T. pomoci při nákupu náhradních dílů mimo uzavřenou smlouvu, pak svědek sdělil, že nákup v Bulharsku nemůže realizovat a že nutné se zaměřit na Ukrajinu. Svědek sice zná firmy UKROBORONEXPORT, PARALLAX a UKRSPECEXPOR z Ukrajiny, ale nikdy s nimi neobchodoval a osobu jménem V. I. K. nezná. Rovněž nezná firmu ELIPLAZA TRADING LTD. Kypr a Ing. T. s ní jednal sám. Mezi firmou svědka a Ing. T. byla uzavřena smlouva ve výši do 7.000 USD a další okolnosti prodeje těchto dílů svědek nezná. Pokud se týče emailu ze dne 26. 8. 2014, tuto zprávu zaslal svědek Ing. T. s garancí, že zcela jistě dostane povolení k transferu od Ministerstva ekonomiky v termínu do 10. 9. 2014 a současně by k tomuto termínu zaslal fakturu na platbu 7.000 USD. V uzavřené smlouvě č. 2014/05-08 není uveden termín dodání a doposud nedošlo k proplacení, neboť smlouva nebyla realizována. S dalším emailem ze dne 3. 11. 2014 v příloze svědek zaslal protokol o předání a převzetí s žádostí, aby ho Ing. T. přeložil do angličtiny a předal firmě ELIPLAZA TRADING s tím, že až svědek bude mít všechny požadované díly, požádá o jejich převzetí v Bulharsku v Blagoevgradu, kde je nutno mít s sebou výše uvedený protokol. Smlouva však doposud realizována nebyla. Současně svědek předložil doklady související s danou smlouvou.

Svědék V. I. K. (č. l. 946-950), jehož výpověď byla se souhlasem procesních stran čtena, ve své výpovědi uvedl, že je od roku 2008 ředitelem státního podniku UKROBORONEXPORT. Svědek zná obžalovaného Ing. T. i českou společnost AVIASPECTECH, se kterou společnost, kde je ředitelem, uzavřela smlouvu. Rovněž firma PAMCO INT. je svědkovi známá, ale s touto firmou nebylo obchodováno. Svědek rovněž zná V. M. a jeho bulharskou firmu, ale nezná kyperskou společnost ELIPLAZA TRADING LTD. Svědek uvedl, že nevedl žádné jednání ohledně náhradních dílů, které jsou uvedeny v příloze 1 (viz spisový materiál) a svědek nezná žádné emailové zprávy z firem, o kterých vypovídal výše. Svědek nespécifikoval, o jakých dodávkách zboží uzavřel smlouvy s Ing. T., příp. o čem jednal s obžalovanou Z. M. při jednání v podniku UKROBORONEXPORT.

Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně, předložila nalézacímu soudu u hlavního líčení dne 19. 10. 2016 protokol o výslechu **svědkyně P. S.** (č. l. 2135-2136), který byl se souhlasem obou procesních stran u hlavního líčení přečten. Svědkyně ve své výpovědi uvedla, že je xxxx společností Globalserve Consultants Ltd., která je obstaravatelem služeb společnosti ELIPLAZA TRADING Ltd. a také společností D. A. SECRETARIAL Ltd., která je xxxxem společnosti ELIPLAZA TRADING Ltd., takže může tuto společnost zastupovat. Pokud se týče smlouvy ze dne 12. 5. 2014 mezi společnostmi

ELIPLAZA TRADING Ltd. a AVIASPECTECH, s. r. o. (obžalovaného Ing. T.) pak smlouva byla uzavřena a povaha smlouvy je v souladu s činností společnosti. Firma AVIASPECTECH je známa jen jako kupec náhradních dílů od společnosti ELIPLAZA a účast společnosti ELIPLAZA byla realizována na základě příkazu skutečného vlastníka společnosti ELIPLAZA. Samotní obžalovaní Ing. T., Ing. M. a Ing. Z. M. však svědkyni známi nejsou, resp. jsou známi jen z uzavřených smluv. Samotná společnost nikdy neprojednávala dodávku náhradních dílů a účast byla omezena pouze na plnění smlouvy mezi společnostmi ELIPLAZA a AVIASPECTECH. Rovněž nebyl navázán přímý kontakt s V. M., který je generální ředitel společnosti TETRACOM 2 Ltd., se kterou byla rovněž uzavřena kupní smlouva. Společnost neměla nikdy žádný přímý nebo nepřímý kontakt na ukrajinské společnosti UKRSPECEXPORT, UKROBORONEXPORT, příp. na osobu V. I. K.. Svědkyni nejsou známy žádné podrobnosti týkající se jednání nebo dodání zboží mezi společnostmi AVIASPECTECH a TETRACOM 2, ale samotnou smlouvu svědkyně označuje za standardní s běžným ziskem. Svědkyně nesdělila, kdo je reálným vlastníkem společnosti ELIPLAZA.

K dotazu soudu státní zástupkyně uvedla, že nebylo zjištěno, která osoba je reálným vlastníkem společnosti ELIPLAZA.

V průběhu hlavního líčení byly provedeny **listinné důkazy** navržené obžalobou a dále byly vyžádány další listinné důkazy, které rovněž soud zmíní. Pokud se týká důkazů, které byly shromážděny v přípravném řízení, soud nejprve uvede důkazy, které byly již uvedeny v obžalobě, na základě kterých byla dovozována vina obžalovaných.

Trestní řízení bylo zahájeno na základě **oznámení Celního úřadu pro Zlínský kraj**, přičemž ze spisového materiálu tohoto úřadu především vyplývá, že dne 22. 8. 2014 byla ve skladu v areálu společnosti Aircraft Industries a.s. na adrese Kunovice, Na Záhonech č. 1177, zajištěna dodávka zboží směřujícího z Ukrajiny do ČR. Odesílatelem kontraktu byla na ukrajinské straně společnost Ukrspecexport se sídlem Kyjev, Dektjarivska č. 36 a příjemcem na české straně obchodní společnost PAMCO INT. a.s. V průběhu kontroly dovezeného zboží (proběhnuvší dne 26. 8. 2014) přítomní pracovníci Celního úřadu pro Zlínský kraj zjistili, že součástí této dodávky (která odpovídala pěti sjednaným kontraktům a ke které se vztahovalo celkem 7 vojenských dovozních či rovněž vývozních licencí pro Ministerstvo obrany Egypta) bylo i zboží (vesměs elektrosoučástky jako transformátory, tlumivky, kondenzátory, cívky, snímače, rezistory, diody, ventily, relé a další elektromateriál v celkovém počtu 680 dílů), na jehož dovoz Licenční správou Ministerstva průmyslu a obchodu ČR nebyla vydána licence. Celní úřad proto rozhodl o předběžném opatření – zajištění věcí společnosti PAMCO INT. a.s. Společnost PAMCO INT. a.s. na základě tohoto opatření Celnímu úřadu sdělila, že zboží, které se v doručených bednách nachází „navíc“, není jejím zbožím – toto zboží po ukrajinském dodavateli nepoptávali a sami tedy dodavatele (Ukrspecexport) vyzvali, aby jim sdělil, z jakého důvodu bylo toto zboží do dodávky připojeno. Ukrajinský dodavatel měl následně písemně sdělit, že ke zboží, které bylo do České republiky doručeno, nemá žádný vztah a že tedy společnost PAMCO INT. a.s. může v souvislosti s tímto zbožím přijmout jakékoli řešení.

Celní úřad v souvislosti s dovozem zájmového zboží dále konstatoval, že dle Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (dále jen „celní kodex“), je

oprávněn vymáhat případný celní dluh jak od společnosti AVIASPECTECH, s.r.o., která se zúčastnila protiprávního vstupu zboží, tak i od společnosti PAMCO INT. a.s., která zboží získala nebo držela. Dle čl. 202 celního kodexu totiž celní dluh vzniká protiprávním vstupem zboží podléhajícího dovoznímu clu na celní území Společenství, přičemž jeho dlužníky mohou být jak osoba, která protiprávní vstup zboží uskutečnila, tak i každá osoba, která se zúčastnila protiprávního vstupu zboží a byla, nebo měla si být vědoma, že tento vstup je protiprávní, jakož i každá osoba, která dotyčné zboží získala nebo držela a která si byla, nebo si měla být vědoma v době získání nebo přijetí zboží, že vstoupilo protiprávně. K námitce obviněné PAMCO INT. a.s., týkající se osvobození dovozu z Ukrajiny od cla, Celní úřad pro Zlínský kraj uvedl, že od 23. 4. 2014 skutečně došlo k jednostrannému preferenčnímu opatření snížení nebo odstranění cel a kvót na dovoz zboží pocházejícího z Ukrajiny do EU, avšak tento preferenční režim je podmíněn dodržováním pravidel o původu zboží. Jak již bylo uvedeno, celní dluh v projednávané věci vznikl v důsledku protiprávního vstupu zboží podléhajícího dovoznímu clu na celní území Společenství, důkazy původu nebyly zjištěny, a proto na toto zboží preferenční režim není možné uplatnit. Celní úřad pro Zlínský kraj rovněž **vyčíslil celkovou výši celního dluhu, a to částkou 104 518,- Kč** (vyměřeno společností PAMCO INT. a.s. dne 22. 10. 2015).

K otázce daně z přidané hodnoty ve svém **odborném vyjádření znalec z oboru ekonomika, odvětví účetní evidence, odvětví daně, Ing. Zdeněk Šrámek** mj. uvedl, že u zálohové faktury je plátcе povinen přiznat daň z přidané hodnoty, a to ke dni uskutečnění zdanitelného plnění nebo ke dni přijetí úplaty (podle toho, který den nastane dříve). V případě zálohové faktury znějící na částku 123 208,38 USD tedy měla být přiznána a odvedena daň ve výši 21 383,2725 USD (přepočtený na Kč dle kurzu ke dni úhrady, tj. k 23. 7. 2014, kdy kurz ČNB zněl 20,391 Kč za 1 USD), tj. 436 026,31 Kč.

Ze zprávy **Finančního úřadu pro hlavní město Prahu** vyplývá, že společnost AVIASPECTECH, s.r.o. je registrována k DPH od 8. 8. 2014, přičemž tato společnost vystavila zálohovou fakturu ve výši 123 208,38 USD pro odběratele PAMCO INT. a.s. a daň z přidané hodnoty z této zálohové faktury nepřiznala a neodvedla, a to přesto, že zálohová faktura č. 2014/CZ06 obsahovala údaj o dani z přidané hodnoty a podle § 108 odst. 1 písm. i) zákona o DPH tedy byla osobou povinnou přiznat daň, neboť tuto daň na svém dokladu vyčíslila. Společnost AVIASPECTECH, s.r.o. byla povinna nejpozději k 25. 8. 2014 podat daňové přiznání k DPH a daň uhradit, což však neučinila.

V průběhu prověřování a následného vyšetřování bylo nepochybně zjištěno, že Ing. V. M. jako xxxx společnosti PAMCO INT. a.s. a Ing. A. T. jako xxxx AVIASPECTECH, s.r.o. uzavřeli v Praze (v přesně nezjištěné době pravděpodobně v měsíci dubnu 2014) kupní smlouvu č. 05/POD/2014 mezi prodávajícím AVIASPECTECH, s.r.o. a kupujícím PAMCO INT. a.s., jejímž předmětem byly elektronické náhradní díly pro pozemní bojová vozidla Kwadrat a Shilka. Existenci této smlouvy ostatně ani nikdo z obviněných nerozporuje. Samotná smlouva (jakož i další materiály – mj. zálohová faktura č. 2013/CZ06 a Záznam z osobního jednání dne 10. 7. 2014) byla zajištěna při **prohlídce jiných prostor v kancelářích společnosti PAMCO INT. a.s.**, přičemž originál smlouvy není opatřen datem podpisu smlouvy a chybí lhůta dodání zboží. Před uzavřením této smlouvy byla obchodní operace na žádost obžalované Ing. Z. M. schválena obžalovaným Ing. M., jak vyplývá

z Žádosti o schválení obchodní operace, která byla Ing. T. podepsána dne 1. 4. 2014. Ze Záznamu z osobního jednání ze dne 10. 7. 2014 pak vyplývá, že zboží dle této kupní smlouvy by mělo být společností AVIASPECTECH společností PAMCO dodáno v první polovině srpna 2014. Zálohová faktura společnosti AVIASPECTECH byla vystavena dne 9. 7. 2014 a dne 22. 7. 2014 byla společností PAMCO uhrazena (dle výpisu z účtu společnosti PAMCO).

V přípravném řízení bylo vyžádáno **vyjádření Úřadu pro obrannou standardizaci, katalogizaci a státní ověřování jakosti** pod č.j. 147-2/2014-1419, ze kterého vyplynulo, že část zadržného zboží, konkrétně díly s označením GS4.756.003 (položka 15 a 31 soupisu), GS3.669.221 (položka 18 soupisu), DID-05U (položka 19 soupisu) a LN14 (položka 55 soupisu) jsou elektrosoučástky použité v původní verzi protiletadlového raketového kompletu 2K12-KUB. Ostatní zajištěné zboží lze považovat za materiál „vícenásobného určení“, který je většinou v protiletadlovém raketovém kompletu 2K12-KUB rovněž použit. Vyskytuje se však i v jiných druzích vojenské techniky a může být použit i v komerční technice ruského původu. S ohledem na toto vyjádření vydalo **Generální ředitelství cel** dne 12. 1. 2015 stanovisko, podle kterého jsou shora uvedené díly jednoznačně vojenským materiálem ve smyslu § 5 zák. č. 38/1994 Sb. a lze je zařadit pod položku SVMe 5 písm. b) přílohy č. 1 vyhl. č. 210/2012 Sb. Nad rámec takto opatřených informací k charakteru zboží bylo vypracováno rovněž **odborné vyjádření Fakulty vojenských technologií Univerzity obrany v Brně**, které se ve svých závěrech v podstatě shoduje s Úřadem pro obrannou standardizaci, katalogizaci a státní ověřování jakosti. Navazující zpráva Licenční správy Ministerstva obchodu a průmyslu ze dne 16. 2. 2015 pak konstatuje, že na základě požadavku společnosti AVIASPECTECH, s.r.o. ze dne 19. 5. 2014 správní úřad vystavil prohlášení o konečném užití vojenského materiálu dováženého do ČR (mezinárodní importní certifikát – IIC č. 135/2014 – pro dovozce AVIASPECTECH, s.r.o., konečného uživatele PAMCO INT. a.s. a vývozce ELIPLAZA TRADING LTD., jehož předmětem jsou náhradní díly pro pozemní bojová vozidla v počtu 680 ks, specifikované v příloze), v rámci kterého je seznam náhradních dílů uvedených v příloze č. 1 smlouvy č. 01/AVET/2014 ze dne 12. 5. 2014 zcela totožný se seznamem náhradních dílů zajištěných Celním úřadem pro Zlínský kraj dne 22. 8. 2014 (ve skladu v areálu společnosti Aircraft Industries a.s.). Z těchto údajů pak podle obžaloby jednoznačně vyplývá, že zajištěné náhradní díly jsou vojenským materiálem ve smyslu § 5 zák. č. 38/1994 Sb.

V přípravném řízení bylo dále vyžádáno **odborné vyjádření Úřadu pro obrannou standardizaci, katalogizaci a státní ověřování jakosti**, ze kterého podle obžaloby vyplývá, že zajištěné náhradní díly v podstatě **korespondují** s požadavkem na dodávku náhradních dílů obsaženým ve smlouvě č. 05/POD/2014, tj. ve smlouvě uzavřené mezi prodávajícím AVIASPECTECH, s.r.o. a kupujícím PAMCO INT. a.s. Jestliže se přitom takto část zajištěných dílů nepodařilo identifikovat (jedná se však pouze o zcela nepatrnou část), není tomu tak proto, že by bylo vyloučeno, že i tyto díly byly ve smlouvě mezi AVIASPECTECH, s.r.o. a PAMCO INT. a.s. sjednány, nýbrž pouze proto, že se jedná o vojenský materiál vyráběný před mnoha desítkami let, který již v současné době v ČR není nikdo schopen ztotožnit.

V přípravném řízení byly provedeny rovněž **operativní úkony, spočívající v odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu a ve sledování osob a věcí** – týkající se e-mailových

adres užívaných obžalovanými. Takto byla dopodrobna zadokumentována aktivita obžalovaných, kteří prostřednictvím e-mailové komunikace domlouvali způsob opatření zájmového zboží. Z e-mailové komunikace pořízené v rámci sledování adresy xxxx vyplývá, že obžalovaný Ing. A. T. (s vědomím obžalovaných Ing. Z. M. a Ing. M.) objednal požadované zboží bez potřebné licence od ukrajinské obchodní společnosti Ukrspecexport, když byl dne 14. 4. 2014 informován, že díly jsou na Ukrajině. Obchod z Ukrajiny se obžalovaný Ing. T. podle obžaloby následně snažil zlegalizovat opatřením fiktivních smluv mezi společnostmi ELIPLAZA TRADING LTD (Kypr) a AVIASPECTECH, s.r.o. a mezi TETRAKOM-2 LTD (Bulharsko) a ELIPLAZA TRADING LTD (Kypr), které byly podkladem pro vydání mezinárodního importního certifikátu č. 135/2014. Přílohy smluv mezi všemi těmito účastníky jsou přitom zcela totožné (včetně pořadových čísel a množství součástí) s přílohou smlouvy č. 05/POD/2014, mění se však výše kupní ceny a to až na částku 5.000 USD. V těchto smlouvách, které obžalovaný Ing. A. T. za společnost AVIASPECTECH, s.r.o. uzavíral v měsíci květnu 2014, je přitom rovněž uveden termín dodání zboží 120 dní, což odpovídá jeho faktickému dovozu do ČR. Jak již bylo uvedeno, snahy obžalovaného Ing. A. T. o budoucí legalizaci zmíněného zboží v České republice byly úspěšné, jelikož se mu podařilo postupem zadokumentovaným v jeho emailové komunikaci opatřit zmíněný importní certifikát č. 135/2014 pro dovozce AVIASPECTECH, spol. s r.o. a konečného uživatele PAMCO INT. a.s. Podle obžaloby pro případ, že by celní orgány nezmařily dovoz vojenského materiálu, by tedy společnost PAMCO INT. a.s. měla k dispozici oficiální dokument, kterým by prokázala legálnost obchodu s vojenským materiálem, přičemž v případě vykázaného pořízení zboží z jiného členského státu EU (na základě fiktivních smluv s ELIPLAZA TRADING LTD z Kypru a TETRAKOM-2 LTD z Bulharska s fiktivní kupní cenou) nepodléhá rozhodnutí o povolení licenci (ani clu). Obžaloba dále v rámci těchto listinných důkazů dodala, že poté, co byly náhradní díly v České republice celními orgány zajištěny, obě společnosti (PAMCO INT. a.s. a Ukrspecexport) se od těchto náhradních dílů distancovaly, avšak ve vzájemné komunikaci hledaly způsob, jak celou věc vyřešit, což se podle obžaloby odrazilo mj. v doplnění původního vyjádření společnosti Ukrspecexport pro společnost PAMCO INT. a.s., kdy konkrétně byla doplněna mj. věta „Máte právo samostatně přijímat jakákoliv rozhodnutí ohledně této produkce“. V této souvislosti soud opětovně poukazuje na skutečnost, že výpověď svědka K. není procesně použitelná.

V rámci prohlídek kanceláří společnosti PAMCO INT. a. s. byl nalezen mj. záznam z osobního jednání mezi obžalovanými Ing. M. a Ing. T. ze dne 10. 7. 2014, v rámci kterého Ing. T. informoval Ing. M., že k dodání zboží ze smlouvy 05POD2014 dojde v první polovině srpna 2014. Dne 13. 8. 2014 pak Ing. E. Z. M. poslala Ing. T. zprávu označenou „expedice zboží pro Alžírsko“, přičemž v textu emailu se zmiňuje o diskuzi o odeslání zboží navrhnutým způsobem, když rozhodnutí má v kompetenci Ing. M. jako xxxx a obchodní ředitel. Dne 21. 8. 2014 byl na email Ing. T. zaslán email od ukrajinské společnosti PARALLAX, v němž je uveden seznam dílů na techniku KWADRAT a SHILKA (odpovídající seznamu dílů dle kupní smlouvy č. 05/POD/2014, a to včetně pořadových čísel a množství jednotlivých typů zboží) s tím, že zboží bylo odesláno dne 18. 8. 2014 a nachází se v bednách č. 1/7, 2/7, 4/7 a 5/7 (v uvedených bednách přitom bylo nelegální zboží celními orgány skutečně zajištěno).

V rámci podané obžaloby byl dále uveden bližší popis zbraní, pro které měly být náhradní díly určeny, **stroj ZSU-23-4 (shilka)** je lehce pancéřovaný, samohybný protiletadlový systém, vybavený radarem, **stroj 2K12 M2 KUB (kwadrat)** je pozemní samohybný taktický protiletadlový raketový komplet krátkého dosahu, určený především k ničení letadel, vrtulníků a řízených střel s plochou dráhou letu v malých a středních výškách. Oba tyto stroje byly zavedeny do výzbroje sovětské armády v 60. letech 20. století.

V průběhu hlavního líčení byla soudem vyžádána zpráva od Celního úřadu pro Zlínský kraj k předcházejícím kontrolám zboží, které dovážela společnost PAMCO INT. a. s., a to od roku 2012 do roku 2016. Z předmětné zprávy (č. l. 2123-2127) soud zjistil, že v daném období bylo přijato celkem 34 dovozů se 78 položkami, u kterých bylo provedeno celkem v 18 případech malé celní řízení, v rámci kterého jsou kontrolovány jen předložené doklady. Dále bylo provedeno celkem 15 velkých celních řízení, které jsou zaměřeny na důkladnou a všestrannou kontrolu celních prohlášení připojených a souvisejících dokladů. V jednom případě bylo provedeno velké celní řízení, v rámci kterého při společné koordinované činnosti specialistů byla kontrola zaměřena na důkladnou a všestrannou kontrolu zboží, celních prohlášení, připojených a souvisejících dokladů s využitím dostupných prostředků, znalostí. U kontroly zboží pak byli přítomni všichni specialisté.

Obhajoba ve věci předložila rozhodnutí o vydání povolení k provádění zahraničního obchodu s vojenským materiálem, které vydalo Ministerstvo průmyslu a obchodu, Licenční správa (č. l. 2103-2104) pro firmu AVIASPECTECH, v rámci kterého bylo vydáno povolení k provádění zahraničního obchodu s vojenským materiálem, mj. pro pozemní vozidla a jejich součásti, dále letadla, tedy pro vojenský materiál, který byl přepravován a je uveden ve výrokové části tohoto rozsudku. Pokud se týče povoleného teritoriálního zaměření, jedná se o velké množství zemí mj. Alžírsko, Egypt a další. Obhajoba dále ve věci předložila zálohovou fakturu (č. l. 2105-2106), kterou vydala firma AVIASPECTECH, s. r. o., ve které je uváděn odběratel firma PAMCO INT. a. s. a dále odpověď firmy AVIASPECTECH, s. r. o., na výzvu k podání daňového přiznání (č. l. 2108), v rámci které jest uvedeno, že zálohová faktura je výzvou k zaplacení 50 % ceny zboží, přičemž odběratel PAMCO INT. a. s. si DPH z uvedené zálohové faktury neuplatnil jako odpočet ve svém přiznání k DPH za červenec 2014, ani v následujících obdobích. Citovanou zálohovou fakturu neuznal za daňový doklad a postupoval v souladu se zákonem o DPH. Stát tak nemusel odvádět tomuto odběrateli odpočet daně, tj. státu nevznikl žádný škodlivý následek, takže nelze postup společnosti označit za daňový únik.

Státní zástupkyně pak k listinným důkazům dále v průběhu hlavního líčení předložila zprávy od Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 5 (č. l. 2073-2095), které soud s ohledem na závěrečný návrh státní zástupkyně nebude blíže rozebírat.

Odvolací soud nařídil nalézacímu soudu doplnit dokazování o **výslech svědkyně, zaměstnankyně společnosti PAMCO INT. a. s. O. B.**, a to v souvislosti s doklady, které jsou ve spise na č. l. 1404-1407 a dále č. l. 1399-1401. Odvolací soud rovněž konstatoval, že obžalovaný Ing. T. doposud neobjasnil, se kterými všemi konkrétními osobami na Ukrajině celý průběh kontraktu projednával. V případě zjištění těchto osob nebo zjištění skutečné

osoby stojící za kyperskou společností ELIPLAZA TRADING LTD konstatuje odvolací soud možnost doplnění jejich výpovědí k přesnějšímu objasnění celého průběhu dodávky náhradních dílů a úhrady jejich ceny. Dále považuje za vhodné pokusit se získat informace o samotné společnosti PARALLAX a osobách, jež za ně v kritické době vystupovaly a ověřit skutečného uživatele jednotlivých dalších e-mailových adres, z nichž zajištěná zásadní komunikace s obžalovanými, resp. se zaměstnanci stíhaných právnických osob byla vedena. Porovnáním obsahu e-mailové korespondence je pak třeba vyhodnotit věrohodnost tvrzení svědka K., který se od obchodu se zbožím pro společnost PAMCO INT., a. s. zcela distancoval.

Bližší skutečnosti týkající se společnosti PARALLAX a e-mailové komunikace nebyly nalézacím soudem zjištěny. Nalézací soud se s ohledem na usnesení Vrchního soudu v Olomouci obrátil s následujícími dotazy na státní zástupkyni Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně (viz č. l. 2234) a státní zástupkyně ve své zprávě (č. l. 2238) uvedla, že otázky týkající se společnosti PARALLAX a uvedených e-mailových adres byly předmětem žádosti o právní pomoc, jak byla vyhotovena a odeslána příslušnému justičnímu orgánu Ukrajiny (viz žádost o právní pomoc ze dne 24. 4. 2015 a otázky, které měly být položeny svědkovi K.). Žádnými jinými informacemi státní zastupitelství nedisponuje. Je tedy zřejmé, že žádost nalézacího soudu o získání informací v rámci dané problematiky prostřednictvím státního zastupitelství, resp. Policie ČR, neměla kladný výsledek a nalézací soud nedospěl ke konkrétním závěrům – jakým postupem by se daly případné informace získat. V rámci daného šetření byl rovněž z adresy sídla firmy učiněn pokus xxxx společnosti ELIPLAZA TRADING LTD A. N., ale dané předvolání sice bylo doručeno na adresu společnosti, ale nepřevzal je osobně svědek N., přestože zásilka byla adresována „do vlastních rukou výhradně jen adresáta“ a podle názoru soudu je případné opakování snahy o doručení, natož předpoklad reálné účasti této osoby jakožto svědka více než pochybná.

V souladu s pokynem odvolacího soudu byla vyslechnuta **svědkyně O. B.** (č. l. 2294), která ve své výpovědi uvedla, že ve společnosti PAMCO INT. a. s. pracuje na pozemní divizi a stará se o licence, takže v rámci týmu logistiky má na starosti vypracování a hlídání platností všech licencí, které divize v současnosti má. Úkoly bývají zadávány z jednotlivých oddělení prostřednictvím Ing. M. nebo její kolegyně a svědkyně po konzultaci se svým bezprostředním nadřízeným Ing. M. následně podává žádosti na Licenční správu. V rámci svého pracovního zařazení nejedná se zástupci jiných společností - obchodních partnerů zaměstnavatelské společnosti svědkyně. Pokud se týká obžalovaného Ing. T., svědkyně se s ním setkala jen jednou, a to na základě žádosti ze strany Ing. M., kterým byla požádána, aby Ing. T. vysvětlila praxi v rámci podání žádosti o licenci s ohledem na nové formuláře, kdy v tuto dobu několik měsíců bylo nutné podávat elektronické žádosti přes datovou schránku na Licenční správu. Svědkyně uvedla, že v době rozhodné nevěděla o nákupu nebo prodeji materiálů od společnosti Ing. T., který jí byl nejprve představen jen jménem, následně jí byla předána vizitka a svědkyně obžalovanému nabídla předvyplnění formuláře, který však nemohla zcela vyplnit, neboť neměla konkrétní informace. S Ing. T. nehovořila o žádné konkrétní dodávce, takže nemohla podrobněji vyplnit formulář. K dotazu soudu pak svědkyně po předestření jednotlivých dokladů založených ve spise na č. l. 1399, 1401, 1404, 1405 a 1406 uvedla, že pokud se týká listiny uvedené na č. l. 1399, pak podle předané vizitky

posílala Ing. T. v e-mailech dokumenty, které by mohl případně potřebovat. Na č. l. 1401 je návrh importního certifikátu, u kterého Ing. T. ukazovala svědkyně, jak se vyplňuje, a poté jej poslala Ing. T. na adresu společnosti. Na č. l. 1404 jsou podle svědkyně jen všeobecné informace a k dotazu, aby svědkyně vysvětlila, proč jsou zde používány konkrétní údaje, svědkyně uvedla, že si již na to nepamatuje, takže neví, proč tehdy tyto skutečnosti uváděla a z jakého důvodu. Obdobně vysvětlovala údaje uvedené na č. l. 1405, kde jsou uvedeny konkrétní skutečnosti dovozu, a to vozidla Kwadrat a Shilka. Svědkyně přímo k dotazu soudu uvedla, že neví, proč tyto kontaktní skutečnosti jsou zde uvedeny a kde vzala tyto informace. Rovněž neví, z jakých dokladů je vyplňovala. Pokud se týká č. l. 1406, jedná se o účel žádosti o licenci a tyto skutečnosti se tisknou k formuláři. Svědkyně se také blíže nejdřívila o společnosti AT Servise Ltd. sídlící v Dominice, přičemž veškeré skutečnosti na formulářích uvedené byly dle svědkyně pravděpodobně náhodné, neboť svědkyně na počátku svého výslechu uvedla, že žádné bližší skutečnosti týkající se možných budoucích obchodů mezi společnostmi Ing. T. a společností PAMCO INT. a. s. neznala.

Odvolací soud ve svém usnesení konstatoval, že obžalovaný Ing. T. doposud neobjasnil, se kterými konkrétními osobami na Ukrajině celý průběh kontraktu projednával. Soud proto přistoupil k opětovnému výslechu Ing. A. T., který uvedl, že na Ukrajině průběh kontraktů projednával se svědkem K.. Bližší okolnosti projednávání si již nepamatuje s ohledem na velký počet svých kontaktů. Vzpomíná si právě jen na jednání s K., se kterým projednával ale i jiné obchodní záležitosti. Pokud se týká osoby A. N., tuto osobu zná jen přes e-maily a nikdy s ní osobně nejednal. E-mailové adresy xxxx, xxxx jsou adresy, v rámci kterých komunikoval s K., kdy se jedná o komunikaci, která byla před tím projednávána telefonicky. Kdo přesně psal dané e-maily, svědek neví. Rovněž neví, proč se K. ve svých výpovědích distancoval od obchodů se společností PAMCO INT., když tyto obchody reálně probíhaly. Svědek K. v současné době do České republiky nejedí. Byl zde naposledy před třemi lety a obžalovaný se s ním naposledy osobně setkal na výstavbě v Abu Dhabi před dvěma lety. Obžalovaný rovněž sám k věci uvedl, že dodávky, které jsou předmětem obžaloby i rozsudku, byly již realizovány, případně částečně realizovány, a do půl roku by mělo být vše vyřešeno. K dotazu uvedl, že se jedná o dodávku kyperské společnosti ELIPLAZA TRADING LTD., kdy tuto dodávku pro urychlení dodala bulharská společnost TETRAKOM LTD., se kterou má společnost ELIPLAZA uzavřenou smlouvu. Současně u jednání obhajoba předložila doklady o předání náhradních dílů a vyjádření společnosti ELIPLAZA TRADING.

Obhajoba u hlavního líčení předložila další listinné důkazy, které soud založil do spisového materiálu a které nyní bude konstatovat:

Jedná se o výzvu finančního úřadu a platební výměr, resp. rozhodnutí finančního úřadu (viz č. l. 2242-2243), z kterýchžto listinných důkazů je důkazně validní platební výměr, dle kterého Finanční úřad pro hlavní město Praha, Územní pracoviště pro Prahu 5, společnosti AVIASPECTECH, s. r. o. vyměřil daň z přidané hodnoty za červenec 2014 v nulové výši, tedy rozhodl o neexistenci povinnosti platit danou daň a dané rozhodnutí je zásadní skutečnost v rámci skutku, který byl nalézacím soudem zproštěn. Obhajoba dále předložila notářský zápis, včetně avíza společnosti AVIASPECTECH z 30. 3. 2017 o přípravě zboží k předání, protokol o předání a převzetí zboží společností PAMCO z 10. 4. 2017, fakturou z 27. 3. 2017, která byla vystavena bulharskou společností, která dodává společnosti ELIPLAZA a dopis adresovaný společnosti AVIASPECTECH podepsaný ředitelem N..

Pokud se týká daných dokladů (viz č. l. 2267-2291), jedná se o listinné důkazy, které prokazují dodání elektronických součástek, a to kondenzátorů ve stříbrné barvě celkem 105 ks, kondenzátorů v hnědé barvě celkem 9 ks, transformátorů v zelené barvě 2 ks, tranzistory ve stříbrné barvě 2 ks, větší transformátor 1 ks zelené barvy a 1 ks černé barvy; menší zelené barvy 2 ks, relé 4 ks, šrouby se závitem a kabelem 4 ks, 18 ks malých tranzistorů v jednom balení a 1 ks v samostatném balení, přičemž soudu byla dodána i černobílá a barevná fotodokumentace. Ředitel N. se v rámci dopisu omlouvá za zpoždění při realizaci smlouvy, a to s ohledem na skutečnost, že dané zboží se již nE.rábí a proto sehnání tohoto zboží bylo časově velmi náročné. Zbytek dohodnutého zboží bude dodán přibližně do šesti měsíců. Dále se konstatuje podpis smlouvy mezi společnostmi TETRAKOM a ELIPLAZA, přičemž zboží s ohledem na časové urychlení a ekonomickou proveditelnost bude namísto společnosti ELIPLAZA dodáváno přímo od bulharské společnosti TETRAKOM. Jedná se tak o sdělení, které potvrzuje výpověď obžalovaného T., přičemž veškeré předložené důkazy podle obhajoby potvrzují verzi obžalovaných, která znamená rozdílnost dodávek a omyl obžaloby v rámci určení totožnosti jednotlivých zakázek.

Před ukončením dokazování obhajoba požádala provést následující důkazy:

Předvolání svědka A. N. – *na dotaz soudu však obhajoba nesdělila soudu adresu, ze které by měl být předvolán, a obecně odkázala na adresu sídla firmy.*

Opětovně vyžádat od celního úřadu zprávu týkající se zásilek z Ukrajiny za rok 2012, 2013 a informaci, zda u těchto dovozů bylo prováděno velké celní řízení.

Identifikovat osobu, která byla uváděna pod jménem P. V. a zjistit, zda tato osoba byla v zaměstnaneckém poměru v Celní správě.

Obhajoba rovněž žádala, aby soud nechal vyhotovit znalecký posudek příslušným znalcem (*obhajoba nekonkretizovala zaměření znalce*), který by vyhodnotil, zda zboží, které bylo zajištěno celním úřadem, má charakter vojenského materiálu ve smyslu zákona.

Nalézací soud požádal státní zástupkyni o vyjádření se k důkazním návrhům a státní zástupkyně uvedla, že důkazní návrhy nepovažuje za důležité v rámci důkazního řízení a proto navrhuje jejich zamítnutí.

Nalézací soud důkazní návrhy obhajoby jako nedůvodné, případně nerealizovatelné, zamítl. Pokud se týče předvolání svědka A. N., pak soud se o předvolání tohoto svědka pokusil v rámci nařízení hlavního líčení na 20. 4. 2017 (viz č. l. 2234), a to na adresu dané společnosti. Předvolání se však ani nepodařilo řádně doručit, obhajoba nemá k dispozici jinou adresu svědka. Je zřejmé, že svědek se trvale zdržuje v cizině, takže k hlavnímu líčení nemůže být předveden, přičemž s ohledem na vzdálenost a především snahu nalézacího soudu o předvolání svědků ze zahraničí v rámci předcházejícího dokazování, je zřejmé, že možnost zajistit účast svědka u hlavního líčení je možnost toliko hypotetická, nikoliv skutečná. Nelze rovněž přehlédnout, že svědek by se s největší pravděpodobností omezil na konstataci skutečností, které uvedl v dopise předloženém obhajobou. Pokud se týče zprávy od celního úřadu, soud konstatuje, že zpráva byla již vyžádána a soud tuto zprávu v rámci svého prvotního rozhodnutí konstatoval, takže vyžádání nové zprávy soud považuje za zcela nadbytečnou skutečnost; taktéž zjištění totožnosti osoby, která byla uváděna pod jménem P. V., soud s ohledem na výsledky ostatních pracovníků celní správy považuje za nadbytečné. Vyžádání znaleckého posudku je podle názoru nalézacího soudu rovněž nadbytečné a soud

v této souvislosti poukazuje na právní názor vrchního soudu, dle kterého další důkazní zkoumání, zda se jednalo o materiál vojenského charakteru, se jeví jako zcela bezpředmětné (viz č. l. 16 daného usnesení, první odstavec), takže předmětný materiál je zjevně vojenského charakteru. Nálezací soud z těchto důvodů konstatuje, že důkazní situace umožňuje rozhodnutí ve věci, když důkazy doposud provedené zajistily zjištění skutkového stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí soudu.

V rámci hodnocení důkazů nálezací soud postupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu a důkazy hodnotil dle svého vnitřního přesvědčení založeného na uvážení všech okolností případu jednotlivě i v souhrnu, přičemž byl současně vázán ve smyslu § 264 odst. 1 trestního řádu právním názorem, který vyslovil ve svém rozhodnutí odvolací soud.

V rámci provedení dokazování byly prokázány následující skutečnosti:
Při celní kontrole konané dne 26. 8. 2014 v areálu společnosti Aircraft Industries a. s. na adrese Kunovice, Na Záhonech č. 1177, bylo zajištěno Celním úřadem pro Zlínský kraj nad rámec deklarovaného rozsahu zboží, které bylo umístěno v zásilce pro jiný obchod společnosti PAMCO INT. a. s., vojenský materiál, a to náhradní díly pro bojová vozidla KWADRAT a SHILKA. Tato skutečnost není žádnou z procesních stran rozporována a dané zjištění je důkazně zadokumentováno (viz č. l. 266, 319, 322, 479 a následující). Daný materiál byl tak nelegálně umístěn k regální zásilce do České republiky a jednalo se o konkrétní zboží, které odběratel – společnost PAMCO INT. a. s. již nějakou dobu neúspěšně sháněla. Tato skutečnost není náhodná, takže je nutno logicky dovodit, že se nejednalo o záměnu jednotlivého materiálu k dodávce, která měla dále směřovat do Egyptské arabské republiky, ale šlo o zboží nad rámec oficiální úplné dodávky dokladované specifikací kontrakty a fakturami (č. l. 357-383), což obžalovaný Ing. M. za společnost PAMCO INT. a. s. potvrdil mj. i ve vyjádření pro celní úřad ze dne 8. 9. 2014 (č. l. 357). Zásadním důkazem ve věci je zajištěná e-mailová komunikace, ze které bez pochybnosti vyplývá, že všichni obžalovaní, tedy všechny fyzické osoby, a to Ing. V. M., Ing. A. T., Ing. E. Z. M. věděli, že náhradní díly pro kontrakt společnosti PAMCO INT. a. s. od společnosti AVIASPECTECH, s. r. o. byly objednány a budou dodány na Ukrajině. V tomto směru je tak dle názoru nálezacího soudu výpověď svědka K. zcela nepřesvědčivá a je vyvrácena právě danou e-mailovou komunikací. Důvody, proč společnost AVIASPECTECH, s. r. o. si pro tento obchod neobstarala příslušnou licenci, soudu nejsou známy a pro posouzení trestně právní odpovědnosti jednotlivých osob nejsou podstatné. Je však zřejmé, že licence na dovoz náhradních dílů touto společností z Ukrajiny vydána nebyla. Důkazy provedenými v průběhu hlavního líčení pak bylo jednoznačně prokázáno, že obžalovaný Ing. V. M. za společnost PAMCO INT. a. s. a Ing. A. T. za společnost AVIASPECTECH, s. r. o. uzavřeli kupní smlouvu, jejímž předmětem byly elektronické náhradní díly pro pozemní bojová vozidla KWADRAT a SHILKA. Právě tyto náhradní díly, resp. toto zboží, bylo téměř v úplném rozsahu dodáno v zásilce, která byla předmětem celní kontroly a nekompletnost celého objednaného souboru zboží byla způsobena tím, že dodavateli se celý rozsah náhradních dílů nepodařilo opatřit. Z tohoto důvodu počet objednaných dílů a dílů, které byly nalezeny při celní prohlídce, není zcela totožný. Při porovnání přílohy kupní smlouvy a zajištěným zbožím se dané zajištěné věci početně, typově i pořadovým číslem shodují právě s přílohou kupní smlouvy uzavřenou mezi oběma společnostmi a seznam skutečně zasláního zboží je pak součástí zprávy od ukrajinského dodavatele ve shodě s přílohou oficiální kupní smlouvy. Tato

skutečnost není náhodná, ale logicky svědčí o přípravě a reálném provedení trestné činnosti, která je uvedena ve výrokové části tohoto rozsudku. V době rozhodné jest nespornou skutečností, že dodávku zboží pro společnost PAMCO INT. a. s. od společnosti AVIASPECTECH, s. r. o., tak jak toto zboží bylo specifikováno, nebylo dodáno od údajných dodavatelů, a to kyperské společnosti ELIPLAZA TRADING Ltd. a bulharské společnosti TETRACOM 2 Ltd., ale naopak v srpnu roku 2014 požadované náhradní díly byly dodány ukrajinským dodavatelem v rámci souboru dalšího dodávaného materiálu a přitom poté, co dodání zboží, včetně označení beden, v nichž tento materiál byl navíc zasílán, byla tato skutečnost signalizována v e-mailové korespondenci současně s totožnou přílohou seznamu materiálu. Tato příloha byla součástí původní smlouvy mezi oběma společnostmi a je tedy jediným možným logickým vysvětlením, že v rozhodné době ukrajinský dodavatel přidal k legální zásilce do České republiky konkrétní zboží, které odběratel již nějakou dobu neúspěšně sháněl. Samotná e-mailová komunikace je pak zjevně reálná a žádný z obžalovaných nenamítal neuznání daných adres, případně padělání daných zpráv. Obsah této korespondence proto soud v souladu s názorem odvolacího soudu označuje za důkazy přímé, přičemž se nejedná o důkaz jediný, ale je podpořen řadou dalších provedených důkazů. Celá obchodní operace před uzavřením smlouvy byla schválena obžalovaným Ing. V.M. a tato skutečnost je prokazována dokumentem, který je založen na č. 1. 287 spisového materiálu. Od okamžiku uzavření smlouvy tak díky výše zmíněné e-mailové komunikaci byla podrobně zadokumentována aktivita obžalovaných, kteří domlouvali způsob opatření zboží. V lednu 2014 obžalovaná Ing. Z. jménem společnosti PAMCO INT. a. s. požádala ukrajinskou společnost PARALLAX o vyjádření, zda je možné požadované díly, které byly přesně specifikovány, dodat, přičemž tato společnost již dříve oznámila, že některé díly jsou již připraveny na skladě. Na konci ledna 2014 pak obžalovaná Ing. Z. požádala Ing. T. o intervenci u ukrajinské společnosti PARALLAX s tím, že se jedná o díly určené pro kontrakt s alžírským ministerstvem. Na konci března pak obžalovaná sdělila Ing. T. vyhotovení smlouvy mezi společnostmi PAMCO INT. a. s. a AVIASPECTECH, s. r. o., a to v ruském jazyce, a požádala obžalovaného Ing. T., aby danou smlouvu překontroloval před odesláním ukrajinské společnosti PARALLAX. Dne 1. 4. 2014 pak obžalovaná sdělila obžalovanému Ing. T. nutnost rozšíření kontraktů pro Alžírsko o další položky a jejich seznam zaslala v příloze. Dne 9. 4. 2014 pak obžalovaná Ing. Z. Ing. T. opětovně zaslala kupní smlouvu mezi společnostmi, a to včetně již rozšířeného seznamu požadovaných náhradních dílů a stanovila cenu dodávky na částku 203.650,23 USD. Následně O. B. ze společnosti PAMCO INT. a. s. zaslala Ing. T. předvyplněný návrh dovozní licence, dle kterého by měla být obchodním partnerem pro náhradní díly bojových vozidel KWADRAT a SHILKA společnost AT Service Ltd. Svědkyně O. B. k dané skutečnosti se u hlavního líčení vyjádřila velmi neurčitě, tedy že si na okolnosti nepamatuje a neví, z jakého důvodu konkrétní údaje do předvyplněného návrhu dovozní licence uváděla. Rovněž tato skutečnost svědčí o úmyslu obžalovaných a právnických osob spáchat danou trestnou činnost. E-mailová komunikace také obsahuje zprávy o korespondenci společnosti AVIASPECTECH, s. r. o. se společnostmi ELIPLAZA TRADING Ltd. a TETRACOM 2 Ltd. o dodávce stejných náhradních dílů s totožným seznamem jako v základní zmiňované kupní smlouvě. Cena však je zde rozdílná, a to mezi společnostmi ELIPLAZA TRADING Ltd. a AVIASPECTECH, s. r. o. byla stanovena na výši 193.467,72 USD a mezi společnostmi ELIPLAZA TRADING Ltd. a TETRACOM 2 Ltd. jen ve výši 5.000 USD. Nelze přehlédnout, že z e-mailové adresy společnosti PARALLAX byl obžalovanému Ing. T. zasílán návrh smlouvy mezi společnostmi ELIPLAZA TRADING Ltd.

a TETRACOM 2 Ltd., včetně přílohy s totožným seznamem náhradních dílů s kupní cenou navýšenou na 7.000 USD. Z dané skutečnosti je nutno dovodit, že uvedené smlouvy sloužily jen k zakrytí faktického stavu věci, kdy dané zboží bude odebíráno a přímo dodáno od ukrajinského obchodního partnera, se kterým bylo od počátku jednáno, a to s vědomím konečného příjemce zboží v České republice. Za podstatný lze považovat e-mail od společnosti PARALLAX ze dne 21. 8. 2014 adresovaný obžalovanému Ing. T., který obsahuje přesné informace, ve kterých bednách jsou umístěny náhradní díly; přitom jejich seznam opětovně přesně odpovídá seznamu dílů dle kupní smlouvy. Tato skutečnost prokazuje, že díly nebyly do zásilky ukrajinského dodavatele vloženy náhodně, případně omylem nebo za jiným účelem a rovněž prokazuje vědomí českých obchodních společností o dané dodávce. Odběratelé tak byli předem informováni, jak budou díly mezi legálně dovážené zboží rozmístěny. Pokud těsně před nynějším hlavním líčením došlo k částečné realizaci, dodávky náhradních dílů ze strany kyperské společnosti ELIPLAZA TRADING Ltd., s ohledem na časový odstup od roku 2014 tato skutečnost je nerozhodná a je ji možno považovat buď za snahu o zakrytí trestné činnosti, případně za snahu o náhradu zboží, které bylo zajištěno celní kontrolou a nebylo tak možno dané zboží být využito k obchodní činnosti ze strany společnosti PAMCO INT. a. s. Daná dodávka zboží tak v žádném případě nemůže vyvinut obžalované z trestné činnosti, případně dovodit reálnost fiktivních smluv mezi společnostmi ELIPLAZA TRADING Ltd. a AVIASPECTECH, s. r. o. a mezi společnostmi TETRACOM 2 Ltd. a ELIPLAZA TRADING Ltd. Pokud se týká celní kontroly, pak ze zprávy celního úřadu je zřejmé, jak často bylo prováděno tzv. velké celní řízení pod označením VČŘ-A, které představovalo důkladnou všestrannou kontrolu zboží a dokladů. Drtivá většina kontrol byla prováděna jen formou kontroly dokladů odpovídající postupu dle celního kodexu (nařízení rady EHS č. 2913/92). V roce 2014 bylo provedeno celkem z 11 případů tranzitu zboží VČŘ-A 2x a za celkové období uváděné ve zprávě ze 49 případů tranzitu bylo provedeno VČŘ-A 12x a v případě dovozů, které byly realizovány celkem 34x jen v jednom případě. Obžalovaný Ing. M. dle výpovědi svědka L. C. byl o provedení prohlídky v režimu VČŘ-A informován dne 26. 8. 2014 v 7 hodin ráno, takže úvahy o časovém prostoru pro případnou manipulaci se zbožím nejsou důvodné. Nalézací soud s ohledem na výše uvedené proto uzavírá, že vina všech obžalovaných, a to jak fyzických, tak právnických osob, ze spáchání jednání, které je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, byla prokázána.

Nalézací soud se dále bude zabývat právní kvalifikací trestné činnosti, která je uvedena ve výrokové části tohoto rozsudku. Nejprve se nalézací soud vyjádří (v souladu s usnesením odvolacího soudu) k trestnosti obchodu s vojenským materiálem:

K zákonným podmínkám trestnosti obchodu s vojenským materiálem je třeba především konstatovat širší společensko-politické konsekvence podmínek takových obchodů, jež jsou upravovány rozsáhlou širší právních předpisů, jak na základě mezinárodních smluv, jednotlivých směrnic Evropského parlamentu, tak zákonů vnitrostátních i podzákonných předpisů platných v České republice. Jejich zásadním účelem je rigidní úprava nakládání s vojenským materiálem, jako zbožím specifického charakteru jak vzhledem k samotnému nebezpečí jejich užití, případně zneužití, které může mít dalekosáhlé následky při ohrožení životů a zdraví jednotlivců a páčání násilné trestné činnosti, tak i celospolečenský a mezinárodní dopad při nekontrolované distribuci zbraní a střeliva do oblastí různých

ozbrojených konfliktů. Podmínky pro uskutečnění takových zahraničních obchodů jsou závislé na politickém rozhodování, na základě demokratických a humánních zásad společnosti v souladu s mezinárodními závazky České republiky a jejími zahraničně politickými, obchodními a bezpečnostními zájmy. K takovému rozhodování jsou oprávněny řádně ustanovené orgány, zejména Ministerstvo průmyslu a obchodu, případně Ministerstvo vnitra a Ministerstvo obrany. Zásadním právním předpisem pro oblast zahraničního obchodu s vojenským materiálem je zák. č. 38/1994 Sb. v době páchaní trestného jednání obžalovaným ve znění zák. č. 248/2011 Sb. Tento zákon především v § 2 definoval samotný obchod s vojenským materiálem *jako vývoz či dovoz vojenského materiálu z území České republiky do zahraničního státu, jenž není členem Evropské unie či naopak na území České republiky ze zahraničí ze státu, jenž není členem Evropské unie, ale i nákup vojenského materiálu od zahraniční osoby či prodej zahraniční osobě, jakož i plnění závazků vůči zahraniční osobě a přijímání dalších plnění od zahraniční osoby, jejichž předmětem je vojenský materiál, pokud jde o obchod s vojenským materiálem ve vztahu k jiným než členským státům Evropské unie, ale také transfer vojenského materiálu uvnitř Evropské unie. Za takový obchod je považováno i zprostředkování takových činností a také nákup vojenského materiálu v zahraničí a jeho následný prodej do jiného než členského státu Evropské unie. Je za něj také považován i písemný projev směřující k uzavření smluv, jež výše vytčené vztahy upravují.* Z tohoto pohledu je třeba nahlížet i na zprostředkovatelskou účast obžalovaného Ing. T. na obchodu s vojenským materiálem. Novelizací zák. č. 38/1994 Sb. zákonem č. 248/2011 Sb. došlo k zásadní změně pravidel transferů produktů pro obranné účely uvnitř Evropské unie v souladu se Směrnicí EP a Rady 2009/43/ES. Podstata změny spočívá v tom, že každý transfer vojenského materiálu v rámci EU musí podléhat předchozímu povolení prostřednictvím obecných, souhrnných nebo individuálních licencí. Licence udělená členským státem musí platit v celé EU a k průvozu přes jiné členské státy EU a nesmí se vyžadovat žádné jiné povolení nebo další dovozní licence (srov. Důvodová zpráva k návrhu zák. č. 248/2011 Sb.). Podmínky licence k transferu vojenského materiálu uvnitř EU jsou definovány v § 22a zákona. Seznam vojenského materiálu je stanoven prováděcím předpisem na základě Společného seznamu vojenského materiálu Evropské unie v uvedené době dle vyhlášky č. 332/2009 Sb. a ve vztahu k náhradním dílům k předmětným vozidlům v části SVMe 6 Pozemní vozidla, speciálně konstruované součásti a služby.

Obžalování Ing. V. M., Ing. E. Z. M. a Ing. A. T. svým jednáním, které je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, když v průběhu roku 2014 sjednali dodávku vojenského materiálu, a to bez potřebné licence ve smyslu zákona č. 38/1994 Sb., o čemž všichni obžalovaní věděli, takže obžalovaní dojednali uzavření zastíracích smluv, na základě kterých chtěli nelegálně dovezené zboží, a to jako součást jiné zásilky, zlegalizovat, naplnili obžalovaní zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence podle § 265 odst. 1 trestního zákoníku, a to formou spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku, když s ohledem na provedení obchodu museli být obžalovaní předem smluveni a veškeré související úkony pak prováděli ve vzájemné shodě. Svého jednání se obžalovaní dopustili v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť věděli, že svou činností se podílejí na nelegálním dovozu vojenského materiálu a svým jednáním se snažili původ tohoto materiálu zlegalizovat. Současně pak obžalovaní Ing. V. M., Ing. E. Z. M., Ing. A. T., společnosti PAMCO INT. a. s. a AVIASPECTECH, s. r. o. v rámci jednočinného jednání tím, že v souvislosti

s neoprávněným pořízením zboží z Ukrajiny zatajili dovoz tohoto zboží před celními orgány, nepodalí celní prohlášení před vstupem zboží na celní území společenství a způsobili tak vznik celního dluhu ve výši 104.518 Kč, naplnili všechny zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku, a to rovněž formou spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku. Pokud se týká subjektivní stránky obžalovaných Ing. A. T., Ing. E. Z. M. a Ing. V. M. v rámci trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby, pak tohoto jednání se dopustili minimálně v nepřímém úmyslu dle § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, neboť obžalovaní věděli nebo alespoň museli být srozuměni s tím, že zatajením dovezeného zboží ze společnosti AVIASPECTECH, s. r. o. a PAMCO INT. a. s. vyhýbají celním povinností.

Obžalované společnosti PAMCO INT. a. s. a AVIASPECTECH, s. r. o. se trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby, který je uveden v ustanovení § 7 zákona č. 418/2011 Sb. dopustili jednáním členů svých statutárních orgánů a v případě společnosti PAMCO INT. a. s. také jednáním zaměstnankyně při plnění pracovních úkolů, a to jménem obžalovaných společností a v rámci jejich činnosti podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 418/2011 Sb., v případě PAMCO INT. a. s. rovněž dle § 8 odst. 1 písm. d) zákona č. 418/2011 Sb. Spáchání trestného činu lze přičítat, a to ve smyslu zavinění podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 418/2011 Sb. z důvodu, že trestný čin byl spáchán členy statutárních orgánů obžalovaných společností, u společnosti PAMCO INT. a. s. dále zaměstnancem ve smyslu § 8 odst. 2 písm. b) zákona č. 418/2011 Sb., kteří jménem společnosti navázali vzájemnou obchodní spolupráci a kteří vědomě obě společnosti zapojili do obchodu, v rámci kterého došlo k porušení celních a daňových předpisů za účelem snížení daňových povinností společností. Trestná činnost obou právnických osob je v jednočinném souběhu skutků k základnímu nezákonnému jednání, tedy zločinu provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence podle § 265 odst. 1 trestního zákoníku. Podle názoru nalézacího soudu však trestní postih za neuhrazení daňové a celní povinnosti není v rozporu se základní zásadou presumpce nevinny, resp. zákazu, aby pod trestní sankcí byl pachatel nucen prostřednictvím plnění daňových a celních povinností k doznání nezákonné, či trestné činnosti. Podle názoru nalézacího soudu totiž v jednání právnických osob v rámci neoprávněného dovozu vojenského materiálu bez povolení byl rovněž aspekt finančního zisku. Je sice pravdou, jak uvádí obhajoba, že se jednalo o zisk v rámci promilí obratu firmy PAMCO INT. a. s., na straně druhé se jednalo o finanční zisk a tedy reálný nezdaněný zisk přibližující 100 tis. Kč, což znamená částku, která jest v rámci ustanovení § 138 odst. 1 trestního zákoníku uváděna jako dvojnásobek spodní hranice větší škody. S ohledem na tuto skutečnost proto soud v rámci předpokládané motivace uznal právnické osoby vinnými z daného přečinu, který je uveden ve výrokové části tohoto rozsudku.

Pokud se týče společenské nebezpečnosti daného jednání v rámci obchodování s materiálem, který má vojenský charakter, byť se jedná o náhradní díly starší výroby, které samy o sobě nejsou střelnými zbraněmi, výbušninami, či střelivem, ale jejichž účelem je umožnit opravu a provozuschopnost zbraňového zařízení nadále užívaného v zemi plánovaného vývozu k vojenským účelům, pak nelze samotný charakter nebo stáří náhradních dílů považovat za skutečnost rozhodující k posouzení podmínek protiprávnosti. Protiprávnost

je dána především zákonem vymezeným postupem, za něhož jen stát vymezuje a povoluje obchod s materiálem, který může mít z pohledu vojenského, mezinárodního i obecně společenského strategický význam a stát tak žádá, aby byl plně pod jeho dohledem. Nekontrolované šíření zbraní je tak zcela nepřípustné. Při hodnocení společenské škodlivosti nelicencovaného obchodu je zásadní okolností hodnota materiálu, kdy smluvní cena byla stanovena na částku 426 tis. USD, což představuje více než 5 mil. Kč. Rovněž otázka společenské nebezpečnosti v rámci přečinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby je pak hodnocena s ohledem na způsobenou škodu, která již byla uvedena, s poukazem na ustanovení § 138 odst. 1 trestního zákoníku. Nalézací soud proto konstatuje naplnění ustanovení § 12 odst. 2 trestního zákoníku, když s ohledem na všechny okolnosti případu nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu.

Při úvahách o trestech u všech obžalovaných (fyzických osob) soud postupoval v souladu s hlavou V. trestního zákoníku, a to především s ustanoveními § 38, § 39 trestního zákoníku; pokud se týká právnických osob, pak v souladu s ustanovením § 14 zákona č. 418/2011 Sb. Soud se bude nejprve zabývat ukládáním trestu obecně. Lze konstatovat v souladu s právní literaturou a judikaturou, že smyslem a účelem trestu v nejobecnějším smyslu je ochrana společnosti před kriminalitou. Pokud jde o trest, je základem jeho přiměřenost a rozhodujícím kritériem pro jeho ukládání spáchaný trestný čin. Povahu a závažnost spáchaného trestného činu blíže určují hlediska, které jsou demonstrativně vyčtena v ustanovení § 38 odst. 2 trestního zákoníku. K těmto hlediskům patří především objektivní znaky blíže charakterizující spáchaný trestný čin, mezi které patří především význam chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky; dále okolnosti, za jakých byl čin spáchán. Dalším důležitým okruhem je intenzita subjektivního vztahu pachatele k činu, mezi které patří především míra jeho zavinění, pohnutka pachatele, záměr nebo cíl a samotná osoba pachatele. Dalším limitem přiměřenosti trestu jsou poměry pachatele, které jsou sice ve vztahu k povaze a závažnosti trestného činu podpůrné, ale slouží ke korekci kritéria předcházejícího. Poměry pachatele jsou okolnosti charakterizující osobu pachatele a ovlivňují citelnost uloženého trestu. Soud hodnotí osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry pachatele, které charakterizují pachatele jako objekt ukládaného trestu. Přiměřenost trestu je tak míněna úměrnost trestu individuálnímu trestnému činu a osobnosti jeho pachatele. Obecně při ukládání trestu se postupuje v rámci požadavku subsidiarity přísnější trestní sankce, v rámci které – kde postačí uložení trestní sankce pachatele méně postihující, nesmí být uložena trestní sankce pro pachatele citelnější. Při ukládání trestu jest obecným principem individualizace trestu, v rámci které se zhodnotí povaha a závažnost spáchaného trestného činu, osobní, majetkové, rodinné a jiné poměry pachatele, dosavadní způsob života pachatele a možnost jeho nápravy, okolnosti přitěžující a polehčující. Hlavním a neopomenutelným kritériem, které zahrnuje nejširší okruh skutečností charakterizující trestný čin a jeho pachatele, je povaha a závažnost spáchaného trestného činu, kdy musí být zvážena konkrétní povaha a konkrétní závažnost dané trestné činnosti. Při úvahách o možnosti nápravy pachatele je zjevné, že soud se při této úvaze neobejde bez určité míry pravděpodobnosti s ohledem na předpoklad určitého jednání pachatele, které se odehraje teprve v budoucnu. V rámci těchto úvah se soud zabýval jak osobami obžalovaných, tak škodlivostí konkrétní trestné činnosti, jakožto i dalších veškerých okolností trestné činnosti. Obdobně soud postupoval při úvahách o uložení trestu právnických osob, kdy vyhodnotil povahu a závažnost trestného činu k poměrům právnické osoby,

zhodnotil její dosavadní činnost a majetkové poměry a přihlédl k možným účinkům a důsledkům, které lze očekávat od uloženého trestu pro budoucí činnost právnické osoby.

Při úvahách o konkrétním trestu u fyzických osob, tedy obžalovaných Ing. V. M., Ing. A. T. a Ing. E. Z. M., soud vycházel z následujících zjištěných skutečností:

Všichni obžalovaní jsou osoby bezúhonné a jejich trestnou činnost lze hodnotit jakožto mimořádné selhání v doposud řádném životě, takže lze s velkou pravděpodobností předpokládat, že se nebudou dopouštět další trestné činnosti. Obžalovaní spáchali shodnou trestnou činnost vcelku s obdobnou mírou zapojení do této trestné činnosti v rámci páchaní trestné činnosti. Postavení v jednotlivých společnostech pak soud zohlednil v rámci ukládání trestů zákazu činnosti a peněžitého trestu. Pokud se týče samotné trestné činnosti, jak je již výše uvedeno, jedná se zcela jistě o činnost společensky škodlivou. Na straně druhé nelze pominout okolnosti trestné činnosti, samotný předmět trestné činnosti, kdy se jedná o věci pro vojenskou techniku, kterou nelze v žádném případě charakterizovat jako moderní nebo mimořádně nebezpečnou, či devastující protivníka a nešlo rovněž o oblast, kde jest dovoz vojenské techniky zakázán, případně o příjemce, u kterého lze předpokládat použití proti civilním osobám. Motivací trestné činnosti podle názoru soudu byla především snaha o zajištění rychlé dodávky a dále snaha o finanční profit v rámci zkrácení daňové povinnosti. S ohledem na všechny tyto skutečnosti proto soud uložil trest při dolní hranici zákonné sazby, a to trest odnětí svobody v trvání jeden rok a šest měsíců a v rámci trestní sazby, která jest stanovena trestním zákoníkem v rozsahu od jednoho roku do osmi let, a to jakožto trest úhrnný, neboť obžalovaní jsou odsuzováni za spáchání dvou trestných činů. S ohledem na osoby obžalovaných pak tento trest byl podmíněně odložen na zkušební dobu stanovenou v první polovině zákonné sazby, blíže středu, a to zkušební dobu v délce dvou let a šesti měsíců, přičemž obžalovaní by svým řádným občanským životem měli prokázat oprávněnost uložení tohoto pro ně vcelku příznivého výchovného trestu. Obžalovaní Ing. V. M. a Ing. A. T. trestnou činnost spáchali v rámci pracovní pozice statutárního orgánu a s ohledem na tuto skutečnost pak byl oběma obžalovaným uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu funkce statutárního orgánu v obchodních společnostech a to na dobu, která je shodná se zkušební dobou podmíněného odsouzení. Nálezací soud je toho názoru, že takto stanovená doba s ohledem na všechny okolnosti spáchané trestné činnosti a osoby obou obžalovaných je zcela dostačující. Obžalovaná Ing. E. Z. M. spáchala trestnou činnost nikoli jako představitelka organizace, či zaměstnankyně s rozhodujícími pravomocemi a v průběhu trestního řízení nebylo prokázáno, že by trestná činnost obžalované byla spojena s přímým finančním efektem pro její osobu. Z tohoto důvodu obžalované soud neukládal peněžitý trest. Oproti tomu obžalovaní, s ohledem na své postavení ve společnostech a přímou zainteresovanost na finančních výsledcích daných společností, rovněž s ohledem na jejich předpokládané finanční poměry, jsou osoby, u nichž v úvahu peněžitý trest připadá, a to s ohledem na spáchání trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby. Nálezací soud proto oběma obžalovaným shodně uložil trest peněžitý ve výměře 150 denních sazeb, kdy jedna denní sazba činí 2.000 Kč, tedy peněžitý trest ve výměře 300.000 Kč. S ohledem na charakter pracovní činnosti obou obžalovaných a jejich předpokládané příjmy tento trest v žádném případě nelze považovat za vysoký, či nepřiměřeně přísný. Pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, pak soud oběma obžalovaným stanovil přiměřený náhradní trest odnětí svobody v trvání 150 dnů. Shodné peněžité tresty pak soud uložil právnickým osobám PAMCO INT. a. s. a AVIASPECTECH, s. r. o., když při úvahách

o peněžitých trestech vyhodnotil předmět obchodní činnosti obou společností, předpokládané příjmy (u společnosti PAMCO INT. a. s. zpřesněné doloženým obratem) a takto uložené tresty podle názoru soudu v žádném případě nejsou tresty, které by byly v rozporu s ustanovením § 14 odst. 3 zákona č. 418/2011 Sb., ani v rozporu s obecnými principy při ukládání trestních sankcí. Soud dále rozhodl podle § 71 odst. 1 trestního zákoníku o propadnutí náhradní hodnoty financí na účtech, tak jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku, kdy se jedná o náhradní finanční prostředky za finanční prostředky, které by soud nechal propadnout ve smyslu § 70 trestního zákoníku. Dále pak rozhodl dle § 101 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku o zabrání věcí, a to věci, které jsou uvedeny ve výrokové části tohoto rozsudku, byly předmětem zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence a jedná se tak zjevně o věci ohrožující bezpečnost osob v České republice.

Oproti tomu soud podle § 226 písm. b) trestního řádu zprostil obžalovaného Ing. A. T. a právnickou osobu AVIASPECTECH, s. r. o. pro skutek, který je uveden ve výrokové části tohoto rozsudku, čímž měli spáchat zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 trestního zákoníku. S ohledem na odsouzení Ing. A. T. a společnosti AVIASPECTECH, s.r.o. pro stejný trestný čin, je nutno nejprve vyřešit okolnost, zda po zjištění, že daný skutek není trestným činem, má soud rozhodnout vypuštěním daného skutku nebo zproštěním. Pokud se týká odsuzujícího jednání obou obžalovaných, jde o dílčí útok v rámci dané trestné činnosti, nikoliv o jeden a tentýž skutek. Tato skutečnost je prokázána samotným charakterem trestné činnosti, která je uvedena v odsuzující části tohoto rozsudku. Daný skutek byl spáchán jednáním, které v jednočinném souběhu naplnilo zákonné znaky skutkových podstat jednak trestného činu provedení zahraničního obchodu s vojenským materiálem bez povolení nebo licence podle § 265 odst. 1 trestního zákoníku a zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 trestního zákoníku, zatímco jednání, pro které byli obžalovaní zproštěni, nemá takový charakter. Nelze přehlédnout rovněž skutečnost, že zatímco v odsuzující části tohoto rozsudku byl spáchán přečin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby neodvedením dovozního cla, pak ve zprošťující části tohoto rozsudku měl spočívat trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby nepodáním daňového přiznání k DPH. Jedná se tak o odlišný charakter trestné činnosti. Rovněž je rozdílná doba spáchání trestné činnosti, která je uvedena v odsuzující části tohoto rozsudku s dobou jednání, pro které byli obžalovaní Ing. A. T. a společnost AVIASPECTECH, s. r. o. zproštěni. Tyto skutečnosti proto podle názoru nalézacího soudu umožňují jen jediný závěr, a to závěr, že se jedná o dva skutky, a proto soud jednání ve zprošťující části tohoto rozsudku nikoliv vypustil, ale zprostil dle § 226 písm. b) trestního řádu.

Pokud se týká důvodů, pro které soud oba obžalované zprostil daného jednání, nelze přehlédnout samotný závěrečný návrh státní zástupkyně, která sama požadovala postup dle § 226 písm. b) trestního řádu. V této souvislosti soud poukazuje celkem na jasnou důkazní situaci, kdy obžalovaný Ing. T. ve své výpovědi sice doznal své pochybení v rámci vystavení faktury, které však nebylo zapříčiněno úmyslem obohatit se, ale neznalostí řádného vystavení faktury z důvodu předcházejících zákonných změn. Jeho obhajoba je pak v souladu se svědeckou výpovědí D. H., externí účetní společnosti AVIASPECTECH, s.r.o., která uvedla, že při vystavování faktury pro firmu PAMCO INT. a. s. ze strany obžalovaného došlo

k omylu, neboť obžalovaný fakturu vystavil včetně DPH, ačkoliv společnost AVIASPECTECH, s.r.o. nebyla plátcem DPH. Po zjištění mylného vystavení svědkyně informovala společnost PAMCO INT. a. s. a samotná faktura, která byla vystavena do účetnictví nebyla vytisknuta a finančnímu úřadu byla dodána v říjnu nebo v listopadu 2015 správná faktura, takže nemohlo dojít k žádné škodě v rámci fiskálních práv České republiky. Tato výpověď není rozporována ani výpovědí svědkyně Ing. Š. D., finanční ředitelky společnosti PAMCO INT. a. s. Zásadním důkazem je pak platební výměr na daň z přidané hodnoty (č. l. 2243) vydaný Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 5, týkající se společnosti AVIASPECTECH, s.r.o., který konstatuje nulovou daň z přidané hodnoty za červenec 2014. Jedná se o rozhodnutí z 9. 1. 2017 a žádná z procesních stran toto rozhodnutí nerozporovala. Je tedy zřejmé, že českému státu v rámci daného jednání nevznikla žádná škoda, obžalovaný danou fakturu vyhotovil neúmyslně, přičemž daný trestný čin je možno spáchat jen úmyslně. Je rovněž zřejmé, že se skutek stal, neboť obžalovaný danou fakturu vystavil. S ohledem na tyto skutečnosti proto soud oba obžalované - Ing. A. T. a společnost AVIASPECTECH, s.r.o. zprostil podle § 226 písm. b) trestního řádu pro skutek, který je uveden ve zprošťující části tohoto rozsudku, neboť v žalobním návrhu označený skutek není trestným činem.

POUČENÍ: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Brně, pobočka ve Zlíně.
O odvolání rozhoduje Vrchní soud v Olomouci.
Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.
Poškozený může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně
dne 20. dubna 2017

JUDr. Radomír Koudela, v. r.

předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

Hana Heliová